

ANUL IV. - No. 21
1 SEPT. 1928.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazit
și în Românul necinstit și înstrăinat!”

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine”
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL :

A. C. Cuza : Comunicat al Președinției L. A. N. C.
I. C. Cătuneanu : Arhibald.
Dorin Cosmin : Jonglerii criminale.
Ioan Fluture : Judani
Gheorghe I. Popescu : O problemă muncitorească — șomajul.
At. Motogna : Probleme din județul Someș.
L. A. N. C. — Iași : Către țărani Români și către foști muncitori creștini din fabrici și ateliere.
V. I. Tănăsescu-Nicolești : Încă un jidovit.
Todor Șuşman : Casa pădurilor să ia măsură.
I. S. Someșan : Din necazurile dela Iclod.
Const. Răureanu : Scandalul din Schitu-Golești.
Dr. Iosif Tăpălagă : Scrisoare deschisă dlui Hossu, director regional C. F. R. Cluj.
Perditor : „Mulțumire publică”.
Cronicar : Aniversarea a 10 ani dela înființarea Legiunii Române din Italia.
I. T. : Un glas dela țară.
Todor Șuşman : Un nou gheșeft pentru Tischler Mor.
Dela organizațiile arcășești din Bucovina.
Correspondență din Brașov.
Informațiuni : Un succes al nostru. -- Rectificare. — Pentru naționali-țărăniști. — Către scriitorii bisericești. — Cum răspund vechii noștri aderenți la chemarea noastră, după ce Unirea s'a înfăptuit — Studenții creștini ortodocși de pretutindeni. — Adunările L. A. N. C. în Valea-Jiului. — De ce atâta solitudine pentru cauza Leibovicî, din partea domnului Iunian.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. LAZAR ISAICU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA :
CLUJ, STRADA BOB N-rul 7.

TIPOGRAFIA NAȚIONALĂ S. A.
STR. REGINA MARIA N-rul 4.

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine”

Rubrica permanentă.

Pentru ca să se știe

Denunțăm din nou marelui public pe aceia, cari au apărat pe Jidanul GROEDEL în procesul cu Maramureșenii, de pe urma căruia sătenii de baștină și-au pierdut pădurile ce le aparțineau de veacuri:

Apărătorii, cumpărați cu banii lui Iuda, poartă numele:

EMIL HAȚIEGANU, deputat național-țărănist și profesor la Universitatea din Cluj.

MIRCEA DJUVARA, deputat liberal și profesor la Universitatea din București.

VALERIU ROMAN, proaspăt liberal, fost secretar general al L. A. N. C.

Cine ajută pe dușmanii României la bârfirea țării?

COSTĂ FORU, dela „anumita presă” și

N. GHIULEA, membru în partidul național-țărănist și profesor la Universitatea din Cluj.

Având în vedere, că Inalta Curte de Casație a adjudecat Jidanului Groedel 26.000 jugere în paguba Maramureșenilor, așa încât veneticul acaparator a ajuns proprietarul acestui latifundiu forestier, noi cerem cu stăruință, în virtutea legii agrare, ca imediat ce va fi ieșit din indiviziune Jidanul Groedel să fie expropriat la fel ca și ceilalți proprietari de păduri, pentru ca acele comune de pe valea Vișeuului, cari au dreptul după lege, să fie puse în stăpânirea pădurilor, ce le-au aparținut din moși-strămoși.

În discursul rostit la senat, în ziua de 22 Martie 1928, P. S. S. Episcopul Nicolae Ivan dela Cluj, la discuția generală a legii Cultelor (vezi revista *Renașterea*, organul oficial al Eparhiei, No. 14 din 1 Aprilie 1928) a atins chestiunea mizeriei Moșilor provenită din faptul că *pădurile de mult le-a tăiat dl. Tischler cu concursul binevoitor al politicianilor patentafi din Ardeal.*

Știi, onorate cititor, cine sunt „*politicianii patentafi*”, cari au ajutat pe Jidanul Tischler să despoaie pe Moși de averea lor strămoșească? Iată numele celor vinovați:

EMIL HAȚIEGANU, deputat național-țărănist și profesor la Universitatea din Cluj.

GHEORGHE LEON, deputat liberal și profesor la Universitatea din Cluj.

PETRE GROZA¹⁾, fost ministru averescan.

„INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ”.

¹⁾ **Notă.** În ce privește participarea fostului ministru averescan, facem următoarea rectificare: nu cu Jidanul Tischler, ci cu următorii Jidani și jidoviți, dl Petre Groza a ajutat să fie despoiați Moșii de averea lor strămoșească. Îi scoatem la lumina zilei din registrul de firme dela Tribunalul Cluj vol. II. pag. 163 și vol. XI. pag. 212, așa cum stau împreună în Consiliul de administrație al societății forestiere „Călățele”; iată-i: Dr. Petru Groza deputat Deva, Gh. Nedelcu București, Hermei Sertil Wien, Dr. Emil Hațieganu, Dr. Vasile Papp, Herman Sensesieb, Kelemen Bernat, Weisz József, Zoltan Fényes, Otto Groedel (cel din Maramureș).

Președinția L. A. N. C.

Comunicat

Misiunea istorică, a organizației L. A. N. C. — pentru care anume există — este trezirea conștiinței naționale, ca putere de apărare activă a nației românești, prin ea însăși, împotriva primejdiei jidănești și în vederea eliminării Jidanilor. (Statut Art. 4, Regulament Art. 2.)

Trezirea conștiinței naționale, nu este posibilă decât prin răspândirea ziarelor și publicațiilor L. A. N. C., și mai întâiu a „Călăuzei Bunilor Români”, care cuprinde sistemul politic, doctrina, Statutul și Regulamentul L. A. N. C., ca bază de întocmire a organizațiilor sale, de înțelegere a scopurilor, pe care le urmărește, și prin urmare de acțiune și propagandă orală.

Presă, apoi, este organul propriu zis, de trezire a conștiinței naționale românești, privind faptele

curente în lumina doctrinei și formând astfel unitatea sufletească a L. A. N. C., prin comunicația de toate zilele și îndrumarea comună, unitară, a tuturor acelor cari voesc să-i aparțină, așadar, putem zice că presa este Liga ea însăși, întrucât stabilește legătură de fapt, între toți membri săi.

Cea dintâiu datorie a membrilor L. A. N. C., este așadar de a susține și răspândi ziarele și publicațiile sale.

In consecință:

Președinții organizațiilor, vor activa și vor supraveghea răspândirea ziarelor și publicațiilor L. A. N. C., cari cer neînsemnate sacrificii, dela fiecare, dar cari vor fi cea dintâiu dovadă, că lucrează efectiv la realizarea scopului ei.

„Tineretul L. A. N. C.“, trebuie să-și bazeze activitatea pe răspândirea acestor publicații, la cari să se raporteze neconținut, popularizând înțelesul doctrinei lor și formând pentru aceasta adevărate cercuri de studii, ca centre ale unei acțiuni și propagande active.

O consfătuire a presei L. A. N. C., fiind utilă, la timp oportun, între reprezentanții ziarelor și publicațiilor ei, împreună cu Președinții organizațiilor și delegații „Tineretului L. A. N. C.“ ei sunt invitați să binevoiască a comunica Președinției dezideratele lor și data la care cred că s'ar putea întruni.

Președintele suprem al L. A. N. C.
A. C. CUZA

Arhibald

În primele zile ale lunii August s'a stins din viață, la vârsta de 66 ani, cunoscutul ziarist din mica Românie, Gheorghe Rădulescu, care în țara întregită și-a impus atenției publice pseudonimul *Arhibald*, în lucrările intitulate „Porcii” și „Anumita presă.”

Ambele publicații nu numai că au avut un astfel de succes, încât din prima ediție nu se mai găsește nici un exemplar, dar este sigur că vor interesa pe istoricul de mâine al zilelor, ce s'au scurs dela intrarea României în războiul mondial până în vremea din urmă de continuă străduință pentru consolidarea unității naționale.

În timpul războiului *Arhibald* a rămas în teritoriul ocupat. Era din acea clasă de rămași, a căror sentimente Nemții imediat le-au simțit și în consecință i-a concentrat, sub pază severă, în lagăre de prizonieri politici. Ce a văzut „omul necăjit” atunci, ce a aflat mai târziu când i s'a acordat o libertate de aproape supravegheată, a pus pe hârtie, cu talentu-i recunoscut și cu simțul adevărului, în cele trei volume intitulate „Porcii”, astăzi cu desăvârșire dispărute din comerț.

Scriitorul de o rară distincție sufletească, a trebuit să fi fost până în adâncuri frământat, scârbit și indignat ca să arunce în arena publică un asemenea titlu.

Cine a citit cele trei volume, ce se vor fi aflând la Academie, dar nu se găsesc la biblioteca Universității din Cluj, știe cui se adresează puternica invectivă. Celor cari nu știu, le spun fără înconjur; cu meritata expresie-sunt înfierăți: Nemții cotropitori, politicienii profitori din timpul ocupației și Jidanii.

Trecem cu disprețul cuvenit peste gloata mărunță a politicianilor nemțofili: cei mai mulți și-au luat pedeapsa prin dispariția totală din viața publică; iar acei puțini, cari se mai agață spre a fi în vază, rămân ridiculi în sforțările lor neputincioase. (Exemplul național-țărănistului C. Stere.)

Puhoiul cotropitor al Nemților, cari se felicitau că au realizat „Mittel-Europa” a pastorului Naumann prin ocuparea României, s'a risipit și spulberat într'o noapte. Soldații lui Wilhelm II. cu Mackensen al lor, cu faimosul Koch comandantul Bucureștilor, cu atâtea organizații întocmite pentru jefuirea savantă, sistematică și temeinică, a populației românești; toată acea armată teutonă, care venea cu pretenții de a instala la noi în țară „deutsche Kultur” pe când în realitate ne-a făcut să deosebim, prin suferințele îndurate, *cultura tehnică* a cotropitorilor, de *cultura sufletului* ce s'a dovedit că lipsea total Germanilor în uniformă, brutali până la barbarie, neavând simțul înăscut al omeniei, cu bunătatea, îngăduința și cuviința românească; tot acel instrument de războiu, făurit de lungă vreme în arsenalul pangermanismului din Europa veche, a dispărut ca prin farmec, prin fugă, pe întuneric, hoștește, la ivirea primului soldat francez — pe malul stâng al Dunării și la auzul goanei de mobilizare sunată voincește dela Iași. S'au dus ca un vis urit, lăsând în sufletul nostru latin amintirea grosolaniei de parvenit și a rapacității unui adversar ce se pretindea civilizat.

Dușmanul răsărit din vălmășagul contingentelor politice, în veșnică schimbare, s'a grăbit să lase prada și să plece. Ne-a rămas însă unul

în lăuntru granițelor, mai periculos prin permanența lui, de care în deosebi se ocupă *Arhibald*, desvălându-i mârșava atitudine, analizându-i sufletul în vremea nenorocirilor noastre, denunțându-i complicitatea cu adversarul militar în toate actele de jefuire și umilire a Românului autohton; *aceștia sunt Jidanii din timpul ocupației.*

Sub formă de povestire ușoară, nu s'a scris o carte care să fie mai utilă istoricului de mâine ca *Porcii* lui *Arhibald*. Acolo istoriograful nepărtinitor, va desluși în plină lumină rolul infam pe care l-au jucat Jidanii sub stăpânirea germană între anii 1916—1918.

Cu toții s'au pus imediat în slujba inamicului:

fie ca *dezertori* ai armatei române, ce se retrăgea pe Siret, îndeplinind apoi rolul de *șpioni*;

fie ca unelte de stoarcere ori jefuire a averilor românești în folosul lor și al cotropitorului străin;

fie ca trădători pe frontul din Moldova, în favoarea aceluiaș dușman politic;

fie ca propagatori ai bolșevismului atacându-ne din coastă dela Odessa, când situația României era desperată.

Nu există în istorie un caz de mai neagră ingrătitudine a Jidanilor, opoșiți și ingrășiți, la sânul României mici, și de mai adâncă a lor ostilitate față de aceeaș Românie în momentele ei de durere; nu există dovadă mai flagrantă de trădare, față de țara care le cedase situațiile dominante în economia națională spre a o exploata ca pe o colonie; nu se putea ivi un prilej istoric mai convingător despre ura sălbatică ce ne purtau Jidanii, cum a oferit neamului românesc ocupația germană. Nu a fost atitudinea ticăloasă, trădătoare, a câtor-va indivizi; nu a

fost ceva izolat „eine Einzelercheinung“ cum au zis Nemții despre barbariile lor din Belgia. A fost toată Jidovimea, parazitată, îmbogățită din „mana“ României, care s'a bucurat frenetic, care și-a manifestat ostentativ și umilitor pentru noi bucuria la încheierea tratatului din București din Maiu 1918, ce ne lua munții, Dobrogea, Dunărea și toate roadele muncii noastre agricole. Cu toții, Jidani și Jidoavce, bătrâni și tineri, toată seminția lui Iudă s'a simțit fericită de sugrumarea momentană a României. A fost o izbucnire de tumultuoasă vesele vrășmășească la întreg neamul, a fost un fenomen general, a fost cum zic teoreticienii nemți, eine „Massenerscheinung.“

Această stare sufletească de satisfacție iudaică a prins-o Arhibald, a denunțat-o și fixat-o, cu o pană de maestru, pentru generația noastră, care a suferit înzecit din cauza perfidiei Jidanului trădător și mai ales pentru generațiile viitoare, spre a rămâne în istoria neamului adevăruri ce nu se pot contesta.

Când atâta amarică vină, rezultând din trădare, din spionaj, din participare la jefuire, din propagandă bolșevică, cu un cuvânt din *pacifizare cu inamicul sub toate formele*, când atâta ticăloșie, adânc vinovată, apăsa pe sufletul Jidovimei dela noi, care până în ultimul moment a crezut în victoria definitivă a Nemților, înțelegi, domnule cititor, motivul

pentru care „*anumita presă*“ cerea exasperată o cât mai largă amnestie la pragul României întregite.

Pentru ca opera-i să fie completă și de această mârșavă întreprindere a Jidovimei postbelice se ocupă Arhibald: și de *anumita presă* scrisă, finanțată și răspândită de Jidani spre ale promova interesele, ajutați fiind de politicienii jidoviți din toate partidele.

Studiul său, astfel intitulat, nu se poate rezuma; trebuie citit.

Spre a înțelege fiecare cum autorul, un vechiu gazetar înzestrat cu o pătrundere excepțională și cunoscând toate fețele factorului, *presă*, în viața politică, cum el a simțit pericolul ce rezultă pentru neamul întregit ca acest factor să fie stăpânit de dușmanul dovedit din timpul mai recent al ocupației germane; Arhibald sub titlul „Anumita presă“ pune următoarea caracterizare: „șarpele în iarbă.“

Iată a doua hipostază a aceluiaș Jidan, care veșnic ne urăște: Când ne putea lovi în față alături de Neamțul cotropitor, ne-a cravașat obraji până la sânge; acum când nu ne mai poate palmui ne mai fiind sub protecția baionetelor germane, reptila iudaică se târăște în iarbă șuerând calomniile peste hotare și pândind să-și înfigă colții veninoși în trupul acestei națiuni, ce încă nu s'a ridicat să-i sdrobească capul.

I. C. Cătuneanu.

Jonglerii criminale

Asistăm de un deceniu, la cel mai detestabil spectacol criminal politic, pe care l-a înregistrat istoria românească, în nesfârșitele file ale evoluției ei.

Un iarmaroc imens al „Moșilor“, o procesiune exaltată dyonisiacă, sau un balamuc cu aspect când hazliu, sau sfâșietor de inimi, când grav și periculos, se întind ca o ciumă, dela un capăt la celalalt al țării, lipsite deocamdată de o apărare eficace și necesară, în această direcțiune.

Panglicari, șarlatani, geambași scârboși, sau pehlivani ipocriți, ieșiți din torențele impetuoase oricărei revoluțiuni și cățărați vertiginos în reprezentanți ai națiunii, hăbăucesc, demoralizează, licitează și exploatează naivitatea suveranității masselor, abia intrate ca ficțiune, în faza copilăriei politice.

Cu obraznicia caracteristică locatarilor de lupanar și mânați orbește de cel mai cras egoism, se răsoesc

donchișoșește pe arenele potemkinice de luptă, ca să atragă cât mai mulți spectatori creduli și haihui, în mrejele narcotice ale politicii lor.

Țipă strident, își bat pieptul, se înjură ca la ușa cortului și fiecare se prezintă cu emfază, în ipostaza genială de martir și vraci ai tuturor nevoilor ce au inundat era postbelică, ca o consecință firească, a diasporei hyperprolifică, de Jidani și jidaniți.

Simțemintele etice, de demnitate, cinste, adevăr și credință le sunt atrofiate complet și în nizuința ahtiată bolnăvicios, de a-și satisface poftele grandomane, gastronomice, sensuale și bibomaniace, nu se sperie, nici chiar de efectele criminale provocate de acțiunile lor.

Rubiconzi și satisfăcuți dispar apoi pe ușa din dos și braț la braț se infundă în pernele moi ale tuturor consiliilor de administrație, indiferent că e vorba de bănci, uzine, sau afa-

ceri, create ca din pământ, în nopți turburi, fără jertfe și bătaie de cap, fie în cele puse la dispoziție de capitalul jidovesc, drept contra valoare a prestației rolurilor jucate fără greș și la comandă.

Bine înțeles că această caracterizare nu se referă numai la matadorii partidelor politice jidovite, ci și la cei mai minusculi și analfabeți politiciastri împrăștiați ca ciupercile „bolunde“, aproape până și în cel din urmă cătun.

Fiecare din ei, e nu corb hămesit, care pândește avid prada, fiecare așteaptă cu înfrigurare să se vadă cât mai repede călare pe prostia vulgului și toți laolaltă sunt cran-căii morții, cari prepară în mod tacit și poate înconștient nenorocirea inevitabilă a țării.

Și dacă ai îndrăzneala civică, să-i întrebi de ce răspândesc aceste miasme pestilențiale de cadavru, de ce transformă evoluția, cinstea și idealul în laboratoare de aventuri criminale și periculoase, îți răspund cu cinismul cretinului ucigaș de sub gilotină, că ei sunt oamenii vremii, cari în numele unor teorii șubrede, copiate prost din clișeele hodorigite ale occidentului saturat până la ghițuire de atari zăpăciri meschine, în declin în tot locul, c'ar fi chemați să schimbe prin o filozofie idioată, pripită, brutală și egoistă, valorile etice ancestrale, moștenite din zămislirea tuturor generațiilor ce au trecut în acord cu tendința spre eternitate a acestui neam.

Arareori apoi, sub remușcarea fărădelegilor, ce le apasă cu duiumul conștiința șubredă și laxă, se spovedesc, fie din prostie, sau interes, dar cu deosebire din o revoltă pripită și aruncă lumină și adevăr în haosul besnă ce le-a încununat ființa și manifestarea, sau grăbit și neprecugetat desvălesc intențiuni și fapte chiar în detrimentul principiilor și activității profesate.

Cea mai recentă și caracteristică mărturisire de acest fel — un bocet la prohodul demagogiei decenale — o găsim în No. 204/928, din cotidianul oficios al partidului național și țărănesc „Dreptatea“ unde în coloana a doua a articolului editorial „Jos cenzura“ un oarecare alchimist politicastru se năpustește sălbatic asupra pușinilor cetitori, cari primesc gratuit acest ziar al băncii Marmorosch—Blank și dându-și arama pe față îi denigrează în modul următor: „avântul pe care l-ar lua de pildă „Universul“ în masele inconștiente... În acest punct libertatea presei se împiedecă de lipsa de conștiință cetățenească a marelui

public. Căci dacă am avea într'adevăr un public... tristeță! Să nu insistăm!

Adică cum? De zece ani, acest pseudopartid, acești beneficiari ai României Mari, un cumul tipic al demagogiei tipice jidovești, predică cu vâlvă și alai, la toate răspântiile și susține la orice ocaziune că: „massele sunt conștiente și suverane, că sunt capabile de manifestări politice ireproșabile, că poporul e matur și conștiu de a se cărmui prin sine etc., etc.” și acum vine și recunoaște dintr'odată și neforțat, că tot ce a susținut în șirul lung de ani, e o minciună sfruntată, poate chiar un nonsens. Și oare de ce?

Dar nu numai atât ci subliniază că chiar marele public, sub care e a se înțelege în prima linie cărturărirea, e clasificat în rândurile inconstienților, a analfabeților și tot atunci constată revoltat, că nici nu am avea un public, care ar fi chemat și capabil de acțiuni integre și serioase politice.

Din aceste afirmațiuni se desprind cert și clar două posibilități: fie că constatările sunt în conformitate cu realitatea și atunci imensa popularitate, pe care susține a o avea acest partid e rezultatul celei mai odioase și criminale demagogii, care duce lent dar sigur la dezastru și comunism, fie că nu corespund realității, fiind calomniile ordinare aruncate nemeritat de cei cari se svârcolesc în agonie să pună mâna pe putere și în neputința lor împoașcă cu noroi

în cei cari nu mai voesc să urmeze morții pantele periculoase ale prăpăstiilor bătătorite de ei și atunci acest fapt e îmbucurător și trebuie necondiționat alimentat prin toate mijloacele posibile.

Și într'un caz și într'altul, concluzia e dezastruoasă pentru un partid, fie chiar și pueril. E un semn prea vădit, de fiasco rușinos al acțiunii contradictorii judecării și voinții celor mulți, e un bilanț eclatant al pierderii terenului politic de sub picioare, prin dezertarea nobilă a tuturor elementelor desinteresate, conștii și de valoare din acest partid.

Demascați și prinși cu musca pe căciulă, de atâtea ori, în acest domeniu elastic al jongleriei politice, ar fi natural, ca *cel puțin conducătorii* să tragă consecințele firești și să înceteze cu balivernele de scamatori făstăciți, aciundu-se pocăiți în grajdurile vițeilor de aur ale ghetourilor jidovești și dacă nu, e datorința supremă a Inalților Factori Responsabili, să spună cel mai energic veto, găsind tot atunci măsuri drastice de a-i aduce la realitate, e un imperativ categoric apoi, pentru cei eșiți din întunerec și din lațurile sugestiunii, să lumineze pe cei naivi și creduli — dacă nu sunt intoxicați total — și să-i descătușeze din ticăloșiile demagogiei și din mrejele hăbăucelei, de zece ani.

Și acestea, repede și cu puteri unite până ce nu e prea târziu.

Dorin Cosmin.

Reproducem din excelenta revistă antisemită „Solidaritatea creștină” care apare la Brașov sub conducerea Dnului Mihăilescu Floridor, următorul articol, ce merită a fi citit de toți bunii Români:

Judaeni.

„Sunteți unicul popor rătăcitor, ce încă mai dăinuiește pe glob, fără să aibă o țară și fără să dorească a se fixa undeva pe un petec de pământ. Structura sufletească, ce v'au format-o rabinii talmudici, v'a pervertit și vă oprește dela o muncă constructivă, trăind ca paraziți, pretutindeni în diaspora, folosind bunurile și truda neamurilor ce v'au tolerat.

Încă din cele mai vechi timpuri, pe când erați numai niște răslețe triburi prin pusta arabă, vă ocupați cu prada și jaful, care v'a devenit o a doua natură.

Rassă perversă și îndărătnică, n'ați putut cultiva niciodată, în trecut cel mai îndepărtat și nici azi, frumosul în simțeminte și iubirea pentru adevăr. În veacurile de înche-gare, când fuserăți adunați depe

drumuri, în epoca biblică, marele egiptean, legislatorul Moise, în zadar îi fu toată strădania, de a vă forma ca neam de nobile însușiri, nu putu să izbutească, rămânând tot ce-ați fost, împrăstiați prin lume și dușmani ai națiunilor ce v'au primit, cărora din invidie le doriți și chiar lucați, să le distrugeți temeliile.

Cruzi și încăpățânați, senzuali și lacomi, îndelunga sclavie ce-ați avut-o în timpurile biblice, v'a înrădăcinat și mai în adânc, apucăturile spre lașitate și spiritul v'a devenit satanic, urînd omenirea și totuși cuge-tând a o stăpâni, prin furt, vrajbă și zavistie, otrăvind și corupând totul pe unde treceți.

Sub primii judecători ce v'au condus, sub regi, cași după desbinare, în poporul Izrael și Iudeu, profetii se umbriră sub precepte vrednice,

iar ciocoimea și urmașii sclavilor babilonici duseră firul de sălbătăciune sub cnutul talmudic, până în zilele noastre. *Vițelul de aur* v'a fost năzuința în trecut, el este și azi idealul vostru. N'aveți măcar nici o limbă a voastră, proprie. Pe unde ați rătăcit, v'ați însușit câte ceva și vorbiți în jargon, îngânfați și obraznici, urlând în *Idiș*.

Din Egipt ați fost isgoniți, ca primejdioși cămătari și dedați desfrâului, aducători de nenorociri și cumplite dezastre sociale.

Invadând *Palestina*, care nu v'a fost niciodată țara de baștină, ați omorât poporul și ați subjugat pe conducători, prădându-le averile și trăind din sudoarea muncii lor.

Biblia dela un cap la altul, nu este decât un șir de răsboaie, *istoria înfiorătoare a neamului vostru*, de rătăcitori cruzi și vipere sugătoare.

Apucături de fiară sălbatică, barbari și perfizi, profund imorali, fără un măreț scop, numai de a domina prin bani și destrăbălare, aceiași ce sunteți și azi.

Nu v'ați ridicat nici în artă și nici în știință, ați folosit însă aceste bunuri umane, înșelând opinia publică, amăgind pe naivi, corupând mulțimile, răsvrătind muncitorimea, captând în durata veacurilor bogățiile neamurilor și totuși erijându-vă în tribuni umanitariști.

Ați profitat de legea iubirii aproapelui, propagată, de sfânta evanghelie, și sub scutul înfrățirii creștine, ați înșelat buna credință, speculând nevoile, acaparând pe încetul și pe tăcute averile naționale rozând ca moliiile, ca acei vermi înăuntrul inimii copacilor, ce macină și dărâmă pe cei mai viguroși stejari, sfărâmând tradiții străbune.

Inițiind societatea diabolică *Francmazoneria*, ați clătinat edificiul monarhic al popoarelor civilizate, inducând în eroare pe cei neștiutori și trăgând în cursă pe doritorii de mărire și pe cei cu înclinări pătimase, omorînd regi și împărați.

Franța revoluționară, cu decapitările sale, moartea dinastiei monarchice și a atâtor fii francezi, este opera distructivă a *francmazoneriei* voastre.

În prezent Rusia bolșevică este sub lanțul judaic al vostru și poporul ei geme, destrămat și corupt, înfometat de puterea cahalului talmudic, însângerat și sub fiorul morții, așteptând totuși ceasul răsbunării.

În țara noastră v'ați introdus ca simpli telali, ambulanzii de *mărunțisuri*, vechili și umiliți *sclavi* pe moșiile *boerilor*, ați invadat apoi,

chemându-vă neamurile, *pământul Moldovei* și din perciunați ordinari și unsuroși talmudici, vă năzare azi a comanda și a sta pe *aceeaș* treaptă cu *poporul autohton* român.

Războiul mondial, pe care l-ați pregătit prin finanța judaică și la care n'ați luat parte efectivă în luptă *piept la piept*, v'a adus cetățenia — impusă și furată la tribunalul păcii, — *pacea judaică*, cu faimosul control al minorităților.

În anii refacerii — cei 10 — după întregirea noastră, întregire compensată prin jertfa *celor 800.000 ostași români*, voi, *intruși și blestemat trib de briganzi internaționali*, ați năpădit teritoriul României Mari, în mod mișesc, ca niște furi, prin înlesnirea ce vi s'a pus la cale de *rabini*, suprapopulând națiunea românească, silind-o a vă hrăni ca pe niște trântori. Exact ceea ce au făcut strămoșii voștri cu mii de ani în urmă, puse-răți la cale voi în țara noastră, azi.

În „*Cartea Esterei*“, citată de biblie, se învederează uneltirile Jidanului Mordacheu, introdus la curtea regelui *Ahasvei*, puternicul despot al *Persiei*. Insinuant și perfid, cu nume adoptat *ca persan*, pregătește îndepărtarea Reginei legitime „*Vasti*“ și face ca puternicul Rege să ia în mod clandestin de tovarășă pe Jidoavța „*Estera*.“

Poporul băstinaș, persan, se afla în strâmtoare din cauza cametei și speculațiilor judaice: *rapace, hâde și infame*.

Însuși Primul Ministru Persan, sfetnicul Haman, cugeta la o reacțiune în masă, spre a pune capăt lăcomiei nesățioase a Jidovilor.

De aci răsbunare și *uneltiri diabolice*. Devenită Regină, „*Estera*“ corupe și bestializează pe marele Rege și smulge un edict de spânzurătoare, sub care se răpune primul ministru și 75.000 de Persani.

Și de atunci omorîrea aceasta a Persanilor, formează sărbătoarea Purimului ce *datează* și în zilele noastre.

Îndepărtarea prințului român de coroană, dărâmarea frumoaselor lui însușiri, omorîrea bunului său moral, nobleței sale și-a avântului curat românesc, sunt în mod matematic opera uneltirilor Judanilor și a francmazoneriei lor din țara noastră.

Temându-se că va fi un bun Român și rege național i-a pregătit pe încetul destrămarea sufletescă. Și cum odinioară Regele Persan, se lăsă de soția sa legitimă luând o *evreică tovarășă*, așisderea în vremea noastră, talmudiștii, de teama unei reacțiuni, îndepărtează pe Prințul Carol de soție, svârlindu-i în cale pe tică-

loasa, Ovreică, ce o socotește azi ca tovarășă.

Românii o știu aceasta și nu o pot uita, nu este de uitat și nu se va uita.

Sunteți ceea ce vă caracterizează celebrul indianist, profesorul *Jacollot*:

„Născuți din sclavagiu, descendenți din Paria Egiptului, rămășițe din niște obscure și nomazi Ovrei, ce au lăsat în urma lor numai ruine înecate în sânge. Ei se justifică, că atacurile și jafurile lor au fost făcute în numele lui Iehova, care n'a găsit adoratori mai feroci ca Ovreei și o baie de sânge mai adâncă ca aceea ce-au făcut-o ei.“

„Este de ajuns de a ceti Biblia, pentru a se convinge cineva, că puține popoare au fost mai corupte ca Ovreei, că puțini au uzat de o înșelăciune mai mare ca ei în relațiunile lor cu vecinii și puțini cari n'au respectat lucrul altuia ca ei.“

„Nu cunosc, în timpurile vechi, un popor de o hipocrizie mai evidentă ca a lor și care au știut să sfințească mijloacele rele prin scopul urmărit.“

„Ovreei au fost poporul cel mai desprețuit din antichitate de către toate națiunile cari n'au uitat origina lor semită.“

Noi ne adresăm celor din țară, ce se lăfăesc în automobile, *trafi-*

canți odioși, ce ne sfidează și ne întină atmosfera și ogoarele strămoșești.

Poporul nu sunt politicianii, pe care îi trageți la matca isvoadelor și ticăloșilor voastre.

Toate națiunile vă cunosc intenția de dominare și vă simt perfidele înlăturiri.

Poporul român a înlăturat pe mulți barbari și recenta domnie fanariotă. Invazia voastră e ultimul inel de vârtje al *n. vârlirilor străine*.

Cu toată puterea falsă, ce vi se instalează de pacea *judaică*, cu toată simbolică pace a ligii națiunilor, cu toată îngânfarea și năzuința voastră de a face din România o Palestină, nu veți reuși.

Insulte voastre, otrava presei din *Săringar*, calomniile răspândite în lume, *greutățile impuse guvernelor române de capitalul judaic*, toate aceste nu vă vor folosi. Poporul românesc nu vă poate suferi. Nu politicianii de ocazie și cei din solda băncilor jidovești, nu aceștia — ci *Ligiștii Apărării Naționale* de sub egida *creștină „Svastica“*, de sub *presidiul triumviratului român: A. C. Cuza, D-r N. Paulescu și I. C. Cățuneanu*.

În curând veți fi înlăturați de întreg poporul Românesc.

„Robia Modernă.“

Ioan Fluture.“

O problemă muncitorească: șomajul

La prima vedere s'ar părea cel puțin deplasat a vorbi în România Mare despre existența unei probleme a lipsei de lucru. Rațiunea și constatările inițiale ar pleda pentru inactualitatea unei astfel de probleme. Totuși există, și în ciuda argumentelor logice pure, realitățile brutale până la evidență, afirmă această problemă, o impun atenției publice prin gravitatea influențelor ei multiple și nefaste, și reclamă dela forurile competente o rezolvire urgentă și integral românească.

Problema nu se pune acum pentru prima dată, la noi în țară, cum ar înclina să creadă un profan. Apariția ei coincide cu invazia străinilor — pericolul cadou al marelui războiu — și dacă ignoranța noastră i-a tolerat germinația ascunsă până acum, izbucnirile violente de azi să ne fie supremul avertisment.

Am înaintea mea prețiosul volum „Șomajul în Ardeal“ și constat că n'au lipsit cei cari să denunțe marelui public, iminența și gravitatea problemei lipsei de lucru. Eminentul meu profesor, dr. Iosif Gârbacea, în

lucrarea sa, demonstrează cu argumente solide, existența acestei probleme, încă acum câțiva ani.

S'a desconsiderat gravitatea primejdiei atunci; nu ne este permis să facem acelaș lucru astăzi.

Problema lipsei de lucru este o problemă națională — ea atinge direct integritatea statului românesc — și în virtutea acestor înalte considerațiuni, problema rezolvirii echitabile a șomajului trebuie pusă astăzi la ordinea zilei, cu mai multă insistență, cu mai mult suflet românesc, pentru că se pune încă de mult, însă într'o formă mai atenuată, ca să nu zic mai puțin alarmantă.

Ultimele simptome ale cangrenei sociale — ce-o credeam localizată pe malurile Tamisei, țara clasică a șomajului permanent — au revoltat și pe cei mai nepăsători. La București o instituție bunăoară străină, „Banque belge pour l'étranger“, concediază funcționarii români; pe valea Troțușului o societate forestieră procedează la fel cu singurii 2 (doi) funcționari români — născuți, iar nu făcuți — ce munceau din greu să-și

câștige existența în birourile societății complect înstrăinată. Erau priviți ca niște spini în ochii patronilor jidani — căci am uitat să vă spun — este vorba de o societate forestieră jidănească, cum sunt de altfel toate, pe văile mândrelor noastre râuri.

Impertinența jupânilor a mers până acolo, încât au concediat pe singurii Români din întreprindere, pentruca astfel singuri, să poată opera nestingheriți și mai departe pădurile noastre, lăsându-ne munții goi și pe noi Români adevărați, săraci într'o țară bogată.

Românașii noștri, riscând să moară de foame în țara lor, pentrucă în finiturile acelea Jidani sunt absolut atot-puternici, au adresat o plângere în sensul celor petrecute, celui mai înalt for judecătoresc din țară, Înalta Regentă, solicitând dreptatea salvatoare. Înaltul Regent I. P. S. S. Patriarhul dr. Miron Cristea, acest adânc cunoscător al problemei invaziei Jidanilor — căci de fapt invazia străinilor este tot una cu invazia Jidanilor — s'a sesizat de gravitatea faptului petrecut și cu o curajoasă sinceritate a scris pe plângerea justă a urgisiților Românași, următoarea rezoluție :

„D. ministru al muncii e rugat să examineze cuprinsul acestei jâlbe, despre care cred, că-i absolut justă, să vadă dacă nu e în contradicție cu vre-o lege și dacă este, atunci trebuie anchetate cazurile și făcută dreptate Românilor în țara sa. În unele locuri, ziși frunțași români primesc a fi în consiliul de administrație al unor asemenea întreprinderi străine și acolo, în loc să stăruie pentru apărarea intereselor românești, fac paravanul faptelor incorecte ale lor. În unele locuri ne-au făcut colonii de străini indezirabili, dușmani ai țării, iar unii Români încează tântiemi din asemenea patriotice lucruri“.

Citind apostila Înaltului Regent, un val de îngrijorare cuprinde pe orice Român de bun simț. Dela înălțimea celei mai de sus trepte a ierarhiei vieții noastre publice, glasul plin de demnitate al conștiinței românești terfelite, se revoltă contra actualei stări de lucruri și ne-a impresionat deosebit de plăcut, pe noi Români, că în fruntea țării noastre strălucește o persoană atât de cunoscătoare a precisei situații din țară — care este Înaltul Regent — I. P. S. S. Patriarhul dr. Miron Cristea.

Atitudinea energetică și românească în fața primejdiei, tot mai amenințătoare, constituie un sever avertisment Jidanilor din țară cași de aiurea, iar palma aplicată politicianismului venal, condamnă definitiv pe jidoviții

ce prin manoperile lor inconștiente, dar gras plătite, au transformat frumoase colțuri din mândra noastră țară, în Galați românești. Xenomania interesată, desvăluită în goliciunea ei morală, aruncă cea mai sinistruă lumină asupra așa „zișilor frunțași români“, caracterizați foarte plastic de Înalt Prea Sfinția Sa.

Aplaudăm cu frenezie gestul spontan de înaltă justiție al I. P. S. S. Patriarhul dr. Miron Cristea. El constituie suprema lecție de românism integral și intransigent. Să ne inspirăm dela învățăturile românești ce ni le impune atitudinea Sa implacabilă în fața realității dure. Să-i urmăm exemplul, cu mare, cu mic, pentrucă ultima scăpare — în special pentru noi, generația cea tânără — de sub jugul economic jidănesc, nu-l aflăm decât în unirea tuturor Românilor adevărați.

Pericolul jidănesc — acest modern — *m. mento mori* — să ne fie obiectul permanent al preocupărilor noastre naționale.

Și dacă ieri, Jidani au săpat temeliele mării noastre burghezii și al clasei de mijloc, distrugând și acaparând totul pentru ei, azi au pornit războiul de moarte și contra clasei noastre muncitoare, eliminând sistematic pe Români din întreprinderile ce funcționează în România, lucrează materii prime românești, cu mână

de lucru românească și vând produsele lor tot Românilor. Totul românesc și totuși am ajuns să murim de foame la noi acasă. De ce ? A spus-o și I. P. S. S. Patriarhul dr. Miron Cristea.

Pentrucă famenii de partid, bur-tăverzii cluburilor etc. servesc drept paravan invaziei Jidanilor, cari smulg apoi muncitorului român, pâinea delagură. Coadele de topor, finanțaii hinterland-urilor băncilor jidănești să ia aminte în ceasul al unsprezecelea.

Jidani ne-au furat pădurile, ne-au furat petrolul, cărbunii, ne fură ogoarele — și acum vor să ne lase și muritori de foame într'o țară bogată...

Jidanilor ! Noi avem această țară moștenită dela eroii noștri, morți pe câmpurile de bătaie dela Jiu, Mărăști și Mărășesti, noi avem în pământul acestei țări Comoara morților noștri sfinți, noi lucrăm acest pământ cu sudoarea frunții noastre !

Voi n'ați făcut decât rău acestei țări, voi n'aveți decât perciunii voștri aduși din Galiția, voi n'aveți nici un drept...

Steagul independenței adevărate a fost ridicat de I. P. S. S. Patriarhul dr. Miron Cristea și crucea ne-a fost totdeauna simbolul victoriei noastre finale...

Gheorghe I. Popescu
student
Academia comercială, Cluj.

Probleme din jud. Șomes

Răspuns la o scrisoare

Un cunoscut depé vales Lăpușului îmi trimite o scrisoare în care arată că notarul comunei Lăpușul-Românesc d. Burgya Iozsi — probabil se cheamă Burdea, cunosc pe acolo Români cu acest nume, — își face de cap. Intre altele mama d-sale având cârciumă, vinde beuturi în duminică și sărbători fără nici o frică de rigorile legii. Informatorul meu crede că, publicând acest caz de călcare a Legii repausului duminical, problema este rezolvită. Ii fac hătârul și rog pe domniile dela Lăpuș să tempereze apucăturile notarului I. Burdea. Nu știu care este adevărul; nădăjduesc că d. I. Bărbos pretorul plasei va face lumină și de va fi vre-o abatere, va aplica sancțiuni.

Pentru a lămuri orice echivoc țin să precizez că am o deosebită încredere în d. pretor Bărbos și că luând cunoștință de abuzul notarului din Lăpușul-Românesc va face ca el să înceteze. Mai mult: d. Bărbos ar fi pus botniță dlui Burdea chiar și în cazul când i se adresa lui personal o reclamație sprijinită cu do-

vezi. Era obligat să o facă. Altfel îl cunoaștem ca un om care până azi n'a figurat în pollogăriile ce se practică pe o scară întinsă în jud. Șomes și acest fapt ne obligă să-i acordăm toată încrederea noastră.

*

Durerea prietenului nostru o alinam pe o cale mult mai scurtă și mai puțin costisitoare. Scriam o carte simplă dlui Bărbos și hotărît lucru d. Burdea era forțat să intre în legalitate. Numai că procedul informatorului nostru desvăluie o problemă cu mult mai complicată și din acest motiv ne ocupăm de el.

Să vedeți mai întâi ce s'ar putea întâmpla și ce se întâmplă în cele mai multe cazuri cu asemenea reclamațiuni. Un funcționar dela Prefectura județului informează pe prefect de articolul publicat; prefectul prin telefon injură pe pretor; pretorul injură în aceeași zi pe notar. Iar dela început. Prefectul trimite pretorului articolul în copie cu ordin de a ancheta și raporta. Intre timp notarul ticluște o declarație semnată cu

pretinși fruntași ai satului, în care se afirmă că nici odată abuzul publicat nu s'a săvârșit. Pretorul mergând să ancheteze, dresează un proces-verbal la care se mulțumește să anexeze declarația smulsă de notar dela țărani cine știe prin ce formule.

Presupunând că pretorul are toată bunăvoința de a stabili adevărul. La fața locului ia interogator în prima linie primarului care la rându-i se sustrage dela obligațiunea de a spune adevărul; urmează X, Y, hal, pal, și toți o sfârșesc cu „nu știu mă rog.“

În sfârșit ca ironia să fie completă și batjocura piramidală nouă ni se înaintează, — în cel mai bun caz, — o adresă în care Prefectura ne comunică rezultatul anchetei cu mențiunea că am fost induși în eroare. Notarul luând cunoștință de soluția adoptată își distruge pieptul afirmând că e cel mai tare om din județ și de aici apoi ține-te băiete; abuzul continuă cu mai multă siguranță.

O soluție sigură este calea reclamației directe. O simplă scrisoare semnată și predată la pretură sub luare de dovadă. Pretorul oricât de tare s'ar crede și oricât ar fi de prieten cu notarul este obligat să ancheteze și să asculte pe reclamant. Acesta la rândul lui poate indica ca informatori pe toți aceia cari cunosc abuzul. Informatorii, puși să semneze acte cari eventual pot ajunge în mâna justiției, nu vor avea curajul a da certificate de complezanță răufăcătorilor. Reclamantul susținând o adevărată călcare de lege, dovedind-o, — precum am arătat nu e lucru mare, — văzând că nu se iau măsuri într'un timp relativ scurt atunci se poate adresa nouă și-l asigurăm că ne facem forte pentru a îndupleca atât pe notar cât și pe pretor, la nevoie și pe alții, să între în legalitate. Atunci avem noi grija și posibilitatea să nu-i scăpăm cu obrazul curat.

Ni se va obiecta că nu e în interesul oamenilor dela sate să se pună rău cu gospodarii oficiali. Din partea noastră aici avem un răspuns categoric. Țăranul energic e cel mai la adăpost de furiile administrației. Își împlinește cu conștiințiozitate obligațiunile legale, — încolo salutare. Are eventual o cerere dreaptă și din dușmănie nu i-o satisface primarul, notarul, eventual pretorul; dar ce par'că alții mai mari nu sunt? Mai există prefect, ministru și la nevoie sunt judecătorii cari nu cocoloșesc abuzurile administrației.

*

Am ținut să facem această constatare, care ne-a răpit un spațiu

prețios, din două motive: deoparte publicând abuzurile, până la anchetarea lor de foarte multe ori cei împriçați câștigă timp și își asociază elemente netrebnice pentru a ascunde adevărul; de altă parte raita la publiciști cu plângeri, — având grijă a cere să se păstreze totuși în taină numele informatorului, — complică chestiunea: nu ni se dă posibilitatea să indicăm organelor oficiale izvoare de unde s'ar putea confirma abuzurile.

Nu generalizăm problema și găsim nimerit să precizăm că nu ne eschi-

văm dela datorie. Acolo unde cuvântul nostru trebuie spus și poate fi de folos, ni-l vom spune cu hotărâre ori de câte ori ni se va cere. Ni-l spunem noi chiar necerut! Am ținut să indicăm în cazul pomenit — specific în felul lui — căile potrivite pentru a putea ajunge la rezultatul dorit. Se știe că atunci când țintim un lucru sunt importante mijloacele alese și modul lor de întrebuintare. Povestea-i veche de când lumea: „pisica cu clopot, nu prinde șoareci.“

At. Motogna.

Pentru intensificarea propagandei

Publicăm mai jos următoarea adresă formulată de Consiliul Ligii Apărării Naționale Creștine a județului Iași, care adresă este tot așa de bine venită pentru Iași ca și pentru ori-care județ al României întregite.

Liga Apărării Naționale Creștine — Județul Iași

către țăranii Români și către toți muncitorii creștini din fabrici și ateliere

Ne adresăm vouă, căci voi sunteți aceia ce ați păstrat limba, sângele și credința strămoșească și în voi stă mântuirea neamului de puzderia de Jidovi, ce ne-a învălît țara dela răsboiu încoace și cari profitând de caracterul nostru bun și blând, cum și de credința noastră creștină, de iubirea aproapelui, profitând și de sfânta evanghelie și sub scutul înfrățirii creștine: *Aceștia au înșelat buna credință a noastră, speculând nevoile, acaparând cu încetul și pe tăcute averile noastre, rozând ca moliele, sugând ca lipitorile și măcinându-ne, întocmai precum macină carii, inima copacilor, dărâmând pe cei mai înalți stejari.* Așa au parvenit Jidanii, ca noi băștinașii, să nu ne mai putem nici hrăni de răul lor.

Acesta este marele pericol ce ne amenință țara și neamul, cu amestecul jidăniștilor, anume plățiți de ei, și anume vârșiți printre D-voastră, *pentru scopul de a ne jefui mai bine și pentru a forma și din țara noastră o a doua Rusie, care este raiul jidovesc și iadul creștinesc.*

Față apoi de nepăsarea continuă a partidelor noastre politice, amestecate cu Jidanii, cari nu văd nici un pericol în această năvălire de jidani la noi, cum și față de datoria ce o aveți către acei din „Liga Apărării Naționale Creștine”, care anume s'a înființat sub prestare de jurământ, pentru a priveghea și împedeca propaganda de corupție și de desnaționalizare a țării noastre, cum și față de datoria și răspunderea pe care o avem către copiii noștri, de a le transmite neștirbită această țară. A sosit timpul, ca atunci când re-

prezentanții partidelor politice, vă vor mai veni pela D-voastră spre a vă vorbi, să le spuneți curat: *Că v'ați săturat de ei și de politica ce o fac la un loc cu Jidanii, de ne merge așa de bine, încât nu ne mai putem hrăni, nu și cuprinde.*

Azi poporul român trebuie să se scuture de toți acești șarlatani politici, cari au pierdut simțul iubirii de țară și neam, de fac politică cu Jidani și merg mână în mână cu ei, pentru interesele lor proprii, nu pentru interesul obștesc, ceea ce-i fac pe aceștia de nu le dă mână de a reaminti în public, de primejdia care ne amenință, și nici macar, de aceea ce ziceau, cu privire la acești Jidovi, *mai marii noștri luptători ai cauzei naționale* ca: Simion Bărnuțiu, Kogălniceanu, Conta, Alecsandri, Eminescu, etc, încă depe când în țară la noi nu era decât un număr foarte mic din acești barbari. Dar Românii iubitori de țară vedeau în Jidani încă de prin 1840 un pericol de desnaționalizare a țării noastre prin felul lor de a fi.

Azi când numărul lor la noi, a ajuns mai mare ca în oricare altă țară, când ei au izbutit să stăpânească: orașele, târgurile, industria și comerțul, cum și toate avuțiile țării, iar în școli copiii lor să covârșească pe ai noștri: nu mai este permis, nici unuia din grupările noastre politice, de a nu arăta poporului, primejdia care ne amenință. Pentru aceasta vă zicem:

Să le spuneți curat *că sunteți sături de minciunile politicianilor din partide, cari împreună cu Jidanii au adus țara pe pragul prăpastiei, a ja-*

furilor, a călcărilor de legi (prin colonizarea țării cu Jidani), a îndepărtării dela credința noastră strămoșească (prin permiterea sectelor de adventiști și pocăiți), și a birurilor care nu se mai sfârșesc.

„Liga Apărării Naționale Creștine”, vă zice:

Înțelegeți-vă datoria, de a veni cu toții în jurul marelui nostru luptător de azi al cauzei naționale care este profesorul CUZA și este singurul care susține țărănimea și muncitorimea, nu Maniu, Mihalache, Brătianu, Lupu sau Iorga, cari sunt în stare de hârârlu Jidovilor Marmorosch-Blank alui Bercovitz, a rabinului Tirlson sau Filderman, dacă ar cere ei, să schimbe și numele țării de România, în acel de Palestina, ar face-o și pe asta, servind interesele lor.

Facem apel și către voi *mamelor și soțiilor*, cari în toate timpurile ați dat dovadă de mult simț de iubire de țară și neam, ca să cereți cu stăruință dela soții și copiii voștri cari votează, ca în cazuri de votare, să

mergea cu Cuza, azi rămas singurul, care nu a putut fi atras în mrejele jidovești și care luptă pentru desrobirea țării din mâinele Jidovilor.

Incheiem adresându-ne către Preoți și Învățători, singuri îndrumători ai țărânimii, cari pentru un moment, ați fost atrași de minciunile jidoviților, de v'ați îndepărtat dela Scriptură și dela menirea voastră, de a îndruma țărănimea și muncitorimea către adevărații luptători, pentru binele țării și neamului și cari azi nu sunt alții decât cei din Liga Apărării Naționale Creștine, care anume s'a înființat pentru acest scop sub prețare de jurământ și care zice:

„Statul românesc, nu poate fi totodată și jidănesc, și nici condus de interesele jidovești, cari sunt dovedite contrarii intereselor românești. Deci două nații cu totul diferite, cu aceleași drepturi, în cuprinsul aceluiaș stat, nu se poate: precum nu se poate, două săbii în aceeaș teacă — două suflete în acelaș trup.

Consiliul Ligii Apărării Naționale Creștine a județului Iași

se dă . . . Jidovilor și Ungurilor, cari au deajuns?!

Or, Românul este străin în țara lui? Stupidă concepție! . . .

Pentru a fi mai bine ajutat în acțiunea începută, publică un articol în gazeta jidovească „Mai-Vilag”, unde, nu numai că denaturează complectamente lucrurile, dar bârfește Comisiunea de Ocol, despre ale cărei merite s'a vorbit la timp.

Din cauza aceasta, o face *incapabilă de a aplica legea!* Ba ajunge până acolo, că la desbaterea ce s'a ținut la Comisiune în ziua de 16 Iulie a. c. întrebuițează în pledoaria antinațională totfelul de mahalagisme și amenințări că „mussai” să n' aprobe hotărîrea dată, că are pe urmă *de furcă* cu el!!

Să ia aminte d-l dr. Varna, că faptele d-sale nu-i pot aduce în fața opiniei publice românești, decât un total dispreț. Un asemenea om, Liga Apărării Naționale Creștine îl excomunică.

Și totuși d-l Varna rămâne să fie la „Naționaliști” un candidat la prefectura județului Cluj! Aceasta la Calende de grecești!

Huedin.

V. I. Tănăsescu-Nicolești.

Incă un jidovit...

Comisiunea de Ocol pentru Improprietăre din Huedin, aceeaș care a dat prima dată dreptate Moșilor exploatați de Evreul Tischler Mör, a încercat să facă o frumoasă operă de românizare în cel mai jidovit orașel din țară, care nu poate fi altul decât Huedinul. Opera a fost făcută în felul următor:

În urma defalcării și parcelării terenului destinat pentru locuințe în com. Huedin, Comisiunea a constatat că suprafața terenului expropriat, întrece cu mult satisfacerea îndreptățiților localnici. În acest scop, a decis ca piața din acest orașel, care este jur împrejur înconjurată de crășme și prăvălii jidovești, să fie mutată în mijlocul teritoriului de mai sus, iar pe lângă ea, să fie împrorietăriți Români, dându-li-se astfel posibilitatea să exercite arta comerțului. Dar pentru aceasta, nu se găseau Români, cei mai mulți dintre îndreptățiți fiind Evrei și Unguri.

Astfel fiind cazul, comisiunea având în vedere că primise cu mult mai înainte cereri de prin comunele Valea-Drăganului (dela oameni cărora le luase apa casele), Rogojel, Râșca, Bociu etc. (în cari comune nu se găsesc absolut de loc terenuri potrivite pentru edificare de locuințe), a hotărît ca din aceste comune să fie împrorietăriți cu locuri de case, un număr de 80—90 de familii, cari

nu au case și așezați în jurul locului destinat pentru piață.

Cum au înțeles Jidovii că piața se va muta, iar ei vor pierde astfel „debușeul” pe care îl au mai ales Marți când este târg, în urma mai multor consfătuiri întime, au ales o delegațiune care să intervină la d-l avocat Varna, ca cel mai apropiat de ei, — și să-l roage să nu-i lase muritori, de foame!

Acesta, i-a primit cu multă afabilitate, le-a ascultat doleanțele, consolându-i și în urmă i-a asigurat că el va strica această ilegalitate... *strigătoare la cer!!!*

Nu avea nici un pretext însă, aceasta fiind o chestiune foarte delicată, fiind vorba de-o contribuție la dezvoltarea elementului național. D-sa n'a stat mult pe gânduri. După o lună dela împrorietăre, atacă cu apel la Comisiunea Județeană hotărîrea pronunțată, pretextând, că... Biserica Greco-Catolică ar fi neglijată! În cuprinsul apelului, amintește însă în zeci de rânduri, „nelămurirea” sa, cum Comisiunea a împrorietărit Români din munți, cari n'au locuit nicidecum în Huedin, în loc ca să-l dea la celelalte nații, cu care este populat Huedinul, adică la strănepoții lui Moisi și Arpad...

Nu înțelege, spune d-sa, cum acest loc se dă „străinilor”, și nu

O pagină de istorie recentă. Iată cum desvăluie cunoscutul autor francez Roger Lambelin, în cartea sa intitulată *Les Victoires d'Israël*, apărută în 1928, pag. 93, amestecul acțiunii Jidanilor în succesiunea rapidă a faptelor, petrecute în Europa către sfârșitul anului 1918: „Când prăbușirea frontului germano-bulgar, victoriile lui Foch și înfrângerea trupelor austriece aduseră dezastrul general al imperiilor centrale, Jidanii, punând în mișcare elementele democratice și socialiste, asupra cărora își exercitau acțiunea lor, luară în stăpânire posturile părăsite. Astfel îi văzurăm punând mâna pe putere la Buda-Pesta, la Viena, la München, etc. În acelaș timp, în care progresau, cu ajutorul finanței internaționale, în sferele guvernamentale și parlamentare, ei răscoleau și fundurile întunecoase ale democrației și socialismului, gata să se amestece în mișcările populare, să se pună în fruntea revoluțiilor pentru a le orienta către interesele lui Izrael”.

*

Rugăm pe domni abonați ai Revistei noastre, ca în scrisorile ce ni le trimit în legătură cu Administrația Revistei, să menționeze numărul abonamentului (ce se găsește tipărit pe fișa cu adresa).

Administrația Revistei.

Casa Pădurilor să ia măsuri!

Foc mare în Munții Apuseni — Pustiirea pădurilor de către societățile jidovești aduce distrugerea pășunelor rămase.

Primum următoarea lămurire a unui specialist:

În ziua de 28 Iulie s'a observat din comuna Răchițele un mare nor de fum, care s'a ivit din valea Drăganului; informându-mă unde este focul, am aflat, că e la un parchet care a fost exploatat de societatea forestieră română din Poeni. Tot în aceea zi s'a observat un nor de fum care venea dinspre râul Someș; interesându-mă unde arde am aflat că arde un parchet exploatat de firma Groedel, în locul așa numit Părăul roșu. Iar în ziua de 31 Iulie un mare strat de fum a acoperit comuna Răchițele precum și regiunile din prejur, după ce imediat s'a aflat, că un foc imens este în apropierea comunei Răchițele în locul numit Fundul Munților, Valea Sacă, Stenișoara. Incendiul care s'a deslănțuit asupra munților a făcut pagube imense, atât că a ars o parte și material lemnos de a firmei Tischler, dar pagubele cele mai mari sunt cauzate comunelor din jur, prin faptul că focul a nimicit pășunatul vitelor, arzând pământul 20-30 centimetri adânc și rămânând numai stâncă.

Cauza pentru care s'a deslănțuit aceste imense focuri este faptul că firmele culcă la pământ an de an sute de hectare de pădure, din care aleg numai inima lemnului iar restul de lemn și stratul mare de crăci și vârfuri de ale arborilor exploatați, sunt lăsate din an în an pe suprafața locurilor exploatate, fără să se țină seamă de regulamentul Silvic, care prevede că unde se fac exploatari, să fie crăcile adunate în grămezi.

Pentru ca în viitor să fie salvați munții de pustiirile focului, rugăm autoritățile silvice să ia măsuri, ca locurile unde se exploatează pădurile, crăcile și vârfurile arborilor să fie adunate în grămezi mari, fiindcă numai așa putem feri munții de focuri.

Să ne întrebăm acum, ce să facă bieții oameni de prin regiunile muntoase, unde prin legea agrară li s'au dat păduri și pășuni și în mare parte li s'au dat pășuni în păduri seculare și păduri în locuri exploatate, iar acum când pădurile se exploatează, în loc să rămână pășune, arde și pământul prin faptul că firmele care fac exploatari nu respectă regulamentul silvic și prin faptul acesta se pregătește cea mai mare mizerie locuitorilor care se ocupă cu creșterea vitelor.

Ce-i interesează pe fiii lui Izrael că ce va face Românul care rămâne ars și pârjolit prin faptul că toate pădurile seculare le exploatează ei ajutați de oameni marcanți, iar pe altă cale rămâne în urma lor și pârjolul cel mai îngrozitor, care-i arde și firul de iarbă unde ar mai putea ține o vită pentru hrana familiei.

Domnilor dela Casa Pădurilor luați măsuri față de firmele exploatatoare care ne distrug într'un mod sistematic, că ei se vor duce încărcați de pradă după ce vor goli munții, iar noi Românii de prin munți vom rămâne aci arși și izolați, de unde vom păzi mai departe granița țării.

Răchițele.

Todor Șuşman, primar.

Din necazurile dela Iclod.

Cetind articolul Domnului profesor dr. N. C. Paulescu apărut în nr. 20 din 15 August 1928 al acestei reviste, — despre desfrâul Jidanilor — trebuie să relevăm o altă latură a imoralității iudaice, pentru exploatarea fără milă a celor sortiți de cruda necesitate, ca să stea în slujba Jidanilor.

Poporul din Iclod, sărăcit, amărit și alcoolizat prin crășmele jidovești, în cari și sâmbăta se vinde alcoolul ucigător, — când de altcum (dar exclusiv numai sâmbăta) este repaos duminical(!) după ce nu are posibilitatea nici a celui mai modest traiu, ia drumul pribegiei spre București. Cu duimul se duc în toată vremea, ca să-și câștige pâinea de toate zilele

și să-și astupe necazurile prin banii câștigați acolo cu servitul.

Cei ce ajung pela stăpâni creștini și cinstiți, prin hărnicia și istețimea, ce de altcum nu li se poate contesta, încap la un traiu mai omenesc; tot așa și pela hoteluri, unde personalul de serviciu este în mare parte de pela Iclod.

Vai însă de capul acelora, cari trebuie să intre în slujba Jidanilor. Se jeluesc cei ce au pățit-o deja, că ademeniți de făgăduieli de plată mare au servit o vreme oarecare, apoi au fost dați afară din slujbă sub diferite motive, fără ca să li se plătească vre-un ban, ce fac mii de Lei pentru acești bieți servitori.

Aceste cazuri nu sunt izolate, ci

sistematic se practică de iscusitul neam în arta falimentului, care știe o mie și una de căi, prin cari să poată fura chiar nepedepsit banul muncit al goimului prost.

Dintre multele cazuri, cari te revoltă nu atât prin obrăznicia și criminalitatea iudaică, ce sunt lucruri ordinare și de toate zilele, ci prin nepăsarea autorităților, cari nu vreau sau nu pot(?) da ocrotire iloților nefericiți și păgubiți prin tertipuri semitice, numai unul voiu aminti, spre a se vedea până la ce grad al crimei merge impertinența jidovească în răpirea fără milă a roadei osteneții bieților Români servitori ai lor.

Țăranul din Iclod *Florea Spătaru* are o familie de în total 9 membri; copiii toți sunt dela 16 ani în jos. Este sărac, numai cu o casă în care se adăpostește familia numeroasă, avizată la câștigul lui. Și această casuță nu este nici chiar tincuită din pricina că nu are din ce. De prezent este păstor la vitele sătenilor.

Acest Român necăjit, ca să poată astupa cu o bucată de pâine gura copilașilor săi, s'a dâs pe drumul Bucureștilor în toamna anului trecut și s'a făcut slugă cu copiii săi doi mai mărișori la domni (Jidani) din București.

Copilul Nicolae, de 13 ani, a fost dat în serviciu la Jidanul *Carol Brucker*, comerciant în Calea Rahovei 20. După un timp oarecare de serviciu, acest copilaș plâpând, blând și debil, — în loc ca să i se dea plata convenită după timpul servit, — a fost dat afară din serviciu și dat pe mâna poliției pe motiv că a furat suma de 8000 Lei din casa stăpânului jidan. Metoda jidovească și tâlhărească: hoțul de păgubaș!

Dar culmea se atinge prin măsurile ce le ia Jidanul, ca să șantajeze pe tatăl copilului, — reîntors la vatră pentru necazuri familiare ca să-l jefuiască pe acest om lipit pământului de sărac, — pe lângă salariul reținut dela copil, — și de suma de 8000 Lei, ce afirma că i s'au furat prin copil.

În ziua de 19 Decembrie 1927 trimite telegrama:

„*Flore Spătaru Iclod. — Nicolae arestat pentru furt, vino urgent București, adu 8000 lei. Brucker.*“

Bietul tată zăpăcit, neștiind de unde și cum a furat copilul, — ce părea dela început de neînchipuit, — în ruptul capului umblă după bani, ca să meargă la București.

Între timp primește următoarea epistolă, ce este tipul model al scri-soarei de șantaj murdar. Iată-o:

„București 23 Decembrie 1927. — Domnule Florea. — Precum ști mi-ai

dat în serviciu pe băiatul Dtale, mi-ai garantat pentru cinstea lui, au fost martori pentru această declarație încă două persoane, acum îți fac cunoscut că băiatul Dtale mi-a furat 8000 (opt mii) Lei și i-a dat fiicei Dtale, și acuma el se află arestat, a recunoscut furtul, mi-a dat și o declarație scrisă. Mai a făcut reclamație și frizerul Dl Veiss unde a fost în serviciu că i-a furat mai multe lucruri și are și el dovadă scrisă. — Acum, dacă vrei săi scapi pe băiatul Dtale mai repede din pușcărie, vino la București și aranjează cu mine lucrurile și atunci o să ți-l eliberez. Sau trimite banii prin vreuna din rudele Dtale, altfel îți fac cunoscut că nu voiu face nici o cruțar: ca să vă fac să înțelegeți ce înseamnă să furi. Te previn că dacă n'o să te grăbești cu aranjarea acestui furt, mai am și o altă cale de a te aduce pe Dta, căci cred că ști că cumnata mea te cunoaște dela Ana și Iulian și nici Dta nu ești prea cinstit, însă atâta timp cât nu ne-a furat pe noi, nu ne pri ea. — Dacă vrei să fi liniștit de sărbători și să stai printre ai Dtale, grăbește, căci altfel cred că sărbătorile n'o să le faci acasă. După ce a predat banii fetei Dtale ea a fugit din serviciu și e pusă în urmărire, cred că și ea e acasă la Dta. Carol Brucker.

Omul știindu-se curat de toate afirmările calomnioase din epistola Jidanului, după sărbătorile Crăciunului pentru spese de călătorie primește bani dela banca populară, pleacă la București, ca să vadă ce e adevărat din toată treaba. Acolo află pe copilul său torturat și bătut până la sânge, de Jidan; copilul însă cercetat și interogat cu cea mai mare severitate de poliție; a fost aflat nevinovat. Nu a fost nimica adevărat din câte afirmase Jidanul în epistola de șantajare.

Criminalul de Jidan pentru a șantaja pe părintele copilului mințește fără rușinare, că „băiatul a recunoscut furtul, mi-a dat și o declarație scrisă.“ Toată epistola este de altcum ținută într'un ton obraznic, caracteristic rassei semite și compoartă toate notele unui șantaj.

Bietul om își ia copilul, în care de abia se mai ținea sufletul și vine cu el acasă; se lasă de pagubă, uită toate, bine că n'a pierit copilul. Ne va ajuta Dumnezeu, zice și suspină el, și de bucurie și de durere.

Iar Jidanul, al cărui șantaj de astă dată n'a reușit, suflă în palmi și se bucură că a mântuit cel puțin pentru buzunarul său ce s'a putut; suma ce s'ar fi căzut să se dea copilului pe timpul servit. Poate, că pentru

viitor va fi mai iscusit și din vreme se va îngriji ca să dea probe fictive și dovezi pentru a băga la închisoare pe goimii proști, servitori de pomană și adevărați pentru a câștiga

bani cu tâlhărie depe spinarea celor necăjiți.

Până când însă îi vom răbda?!
Iclod (jud. Someș).

I. S. Someșan.

Indrăzneală jidovească.

Aducem la cunoștința publică următorul fapt petrecut în județul Muscel, așa cum îl istorisește ziarul „Idealul Nostru“, ce apare la Câmpulung sub conducerea Dlui Gh. Chițulescu. Ne întrebăm, cum s'a putut găsi un preot creștin, care prin participarea sa a devenit complice la un act de natură să jignească adânc sentimentul religios, pe care el are misiunea duhovnicească să-l apere, să-l cultive și să-l întărească? Preotul Andreescu are cuvântul. Dacă tace înseamnă că este vinovat, și dacă este vinovat nu merită să mai poarte haina preotească. Părinte Andreescu, ne datorezi răspuns clar și fâțiș nouă dela „Infrățirea Românească“ Cluj, str. Bob No. 7. Iată faptul, iubiți cititori:

„Scandalul din Schitu-Golești județul Muscel

Un Evreu naș la un copil creștin

Intr'o Duminică, din luna trecută, la Schitu-Golești s'a petrecut un fapt, prin care, s'a adus o gravă insultă populației creștine din acea comună.

D-l Jean Beligrădeanu, proprietarul minei de cărbuni cu acelaș nume din Schitu Golești, a botezat copilul

locuitorului Nicolae Vanghelidi, creștin ortodox, în asistența câtorva credincioși. Taina sf. botez a fost săvârșită de preotul I. Andreescu.

D-l Beligrădeanu, *Evreu*, și-a îndeplinit toate atribuțiunile de naș după prescripțiile canonice ortodoxe, afară de confirmarea lepădării de satana, unde, în locul nașului a răspuns dascălul Brănescu.

Se știe, nașul este garanția că noul botezat va fi un bun creștin. Canoanele opresc de a fi naș chiar pe un catolic sau protestant.

Fapta aceasta fără precedent a revoltat adânc populația comunelor Schitu Golești și Poenari.

Noi, în fața acestui caz, ne permitem deocamdată să credem că la mijloc poate fi o eroare, d. Beligrădeanu fiind botezat între timp, căci nu putem admite ca d-sa care și-a făurit o frumoasă avere în acest județ, să aibă curajul a insulta populația de baștină în tot ce are ea mai sfânt: credința strămoșească.

D-l Beligrădeanu este dator să dea relațiunile cuvenite.

Const. Răureanu

Scrisoare deschisă

d-lui Hossu, Director Regional C. F. R. Cluj

Scandalul unui impiegat C. F. R. în stația Sângeorz-Băi, jud. Năsăud. — Impiegat beat și bătăuș în serviciu, care sparge geamuri și insultă călătorii.

Domnule Director Regional!

Despre cele întâmplate mie și soției mele în stația Sângeorz-băi și arătate mai jos în prezenta scrisoare, am făcut la 23 Iulie a. c. serviciului de sub conducerea Domniei Voastre cuvenitul denunț, ce s'a înregistrat sub No. M. 1. 1056/928. și M. 10. 4919/928. Cum însă după informațiile ce le am, domnul din chestie, prin intervenții, încearcă o mușamalizare, mă adresez Dv. pe această cale.

Venind dela băi cu soția și copilul, în seara zilei de 22 Iulie la ora 9 și 20 minute am sosit în gară. Când impiegatul Epurean Valentin a strigat „la bilete“ soția a plecat să scoată bilete. Nefiind însă călătorii la geam, pe când a sosit soția, geamul era închis și atunci a bătut

ușor zicând: „rog un bilet și jumătate clasa doua.“ Drept răspuns s'a pomenit cu o izbitoră puternică în geamul dela Cassă și cu bucăți de sticle în obraz și piept și c'un glas dur care zicea: „ce dracul nu stai aici dacă îți trebuie bilet“, „nu mă doare capul ori cine ești;“ pe urmă s'a închis geamul fără să i se dea bilet soției mele. Observ, că acestea s'au întâmplat la ora 10 fără 5 minute, iar trenul sosește la 10 și 22 minute și față de soția în stare gravidă. Soția bruscată și insultată s'a speriat, a isbucnit în plâns și mi-a comunicat ce i s'a întâmplat. Toată lumea dela gară care a fost martoră la scena aranjată de impiegat, era scandalizată și adânc revoltată.

Am mers atunci în biroul impiegatului, pe ușa ce era larg deschisă,

unde domnul impieगत turbure de beutură și cu ochii însângerați stătea cu capul răzimat în palme și cu coatele pe masă. Am salutat și m'am prezentat nebănuind nimic rău, dar încă înainte de a fi arătat de ce am venit, impieगतul sbieră: „ești afară“ apoi sări dela masă ca o fiară și răcni „marș afară“ împingându-mă spre ușă el, soție și acari, în plus că el a ridicat și un scaun să mă lovească. Zadarnice au fost intervențiile soției sale, că impieगतul turtă de beat răcnea ca un furios și scandalul creștea așa că pentru evitarea unei nenorociri ce putea ușor să se întâmple am fost silit a pleca cu mașina, neașteptând trenul. După plecarea noastră scandalul s'a continuat cu niște țărani, impieगतul înfăbântat de beutură era în largul său și nu se putea astâmpăra.

Soția mea din cauza acestei bruscări nemaipomenite și scandal, s'a îmbolnăvit în așa mod că am fost silit a o transporta la Clinică în Cluj unde se află și de prezent.

Toate celea descrise mai sus se dovedesc prin 6 martori cari au fost de față și cari toți au văzut bine starea de beție în grad mare a impieगतului, în plus că însași soția lui l-a demascată că-i beat adresându-mi-se mie: „Dle lăsați-l că-i beat, nu știe ce face.“

Denunț și pe această cale Domniei Voastre pe această brută care se numește Epurean Valentin și este impieगत în serviciul Căilor Ferate

Române, și îl denunț opiniei publice, spre a se ști cum înțelege a-și îndeplini serviciul un slujbaş al Căilor Ferate într'o stațiune balneară.

Domnule Director Regional! Fapta impieगतului Epurean este de o gravitate excepțională; este dovada inculturii sale profesionale și sufletești. Dacă acest impieगत comite atari fapte față de o Doamnă de avocat — gravidă — și apucă de piept și ridică scaun asupra unui avocat corespondent C. F. R., atunci, vă întreb Dle Director, cum se poartă acest om cu alți călători d. ex. negustori, țărani sau muncitori?

În numele soției mele bruscată și îmbolnăvită în urma acestui fapt, în numele meu ca avocat și ca avocat — corespondent C. F. R. Vă cer Dle Director satisfacție pentru cazul dela Sângeorz-băi. Și aceasta satisfacție nu mi-o puteți da Dle Director Regional decât prin darea în judecătă comisiei disciplinare a impieगतului — sălbatec Epurean, pentru beție în serviciu, insultă gravă față de călători, bătaie, amenințare periculoasă și scandal public și ca consecință legală a acestor abateri grave dela serviciu, prin îndepărtarea lui din serviciul Căilor Ferate Române, pentru cari un astfel de element este o pată și rușine!

Rodna, la 6 August 1928.

Cu distincă stimă:

Dr. Iosif Tăpălagă, avocat,
avocat-corespondent C. F. R.

Prefectul județului Fălciu insultă neamul și biserica

Am rămas uimiți, cetind articolul „**Mulțumire publică**“ apărut în ziarul „**Deșteptarea**“ No. 15 din 5 August 1928, ce apare în orașul Huși, Str. Castorian No. 15.

Jidanul A. Rohrlich aduce „**mulțumire publică**“ prefectului Panaite Lupu, fratele Ministrului Muncii, pentru că, a permis meseriașilor jidani să lucreze, Dumineca. Prin această permisiune, numitul prefect calcă în loc să păzească legea „**Repausului Duminecal**“, și **insultă Biserica și pe noi creștinii**.

Reproducem în întregime acest articol și supunem judecării publice fapta nesocotită și neromânească a prefectului din județul Fălciu, Panaite Lupu.

„Mulțumire publică

Intr'o seară de Vineri spre Sabăș, când Jidani își aprind luminile, se împărția pe străzi uimitoarea „mulțu-

mire publică“ a meseriașilor jidani:

„Subsemnatul, A. Rohrlich din „Huși, aduc în numele meseriașilor „evrei mulțumiri deosebite D lui Panaite Lupu, prefectul județului Fălciu, pentru deosebita solicititudine „cu care a tratat cererea meseriașilor „evrei depusă de mine, de a le permite să lucreze Dumineca, dânsii „care după religia mozaică sunt „opriți a lucra Sâmbăta și trebuind „să repauzeze două zile pe săptămână, nu-și puteau câștiga existența.

„În afară de sărbătorile naționale, „care vor fi respectate și de meseriașii evrei, ca buni cetățeni ai țării, „ei vor putea în viitor lucra Dumineca, ceea ce va fi și în folosul „economiei naționale, putând produce mai mult ca până în prezent. „Declar că am fost sigur de reușită „la predarea cererii meseriașilor evrei, „D-lui Prefect, pentru că am cunoscut bunele intenții ale d-sale,

„câci e doară fratele d-lui Dr. Lupu, „Ministrul Muncii, care a tratat atât „de obiectiv și just chestia evreească „în parlamentul țării, pentru care „fapt și-a asigurat recunoștința întregii populațiuni evreiești conștiente. „Aduc totodată deosebite mulțumiri „și D-lor Senator Cosma, deputat „Pr. ncu și Inspectorului dela Ministerul Muncii, d-lui Enciu, pentru „interesul ce l-au arătat cauzei meseriașilor evrei“.

Această „mulțumire publică“ uimitoare prin monstruoșitatea obiectului ei și a jignirii ce aduce sentimentelor noastre de stăpânitori ai acestui pământ, nici n'ar trebui comentată căci te face să-ți înghețe sângele în vine, văzând halul în care politicianii noștri ordinari și submediocri au adus această țară. Dar, în sfârșit te întreb:

1. Aceasta a fost străduința „țărăniștilor“ — lupiști, ca să lupte pentru interesele Jidovimii? Țăranii să judece, pentru că le-am spus-o de mult și nu ne-au crezut.

2. Că ne facem cu legea repausului Duminecal sancționată prin parlamentul țării?

3. Poate suferi sentimentul nostru național și religios ca Dumineca să fie încălcată fățiș de Jidani cu concursul autorităților noastre superioare?

4. În fine, meseriașul român-creștin poate oare răbda acest regim de favoare pentru Jidani?

5. Și la urma urmei de unde și până unde suferă industria noastră națională românească prin faptul că meseriașii jidani au două zile de repaos, una impusă de religia lor pe care nu o pot călca, și una de legile țării noastre pe care o pot călca ori când cu binevoitorul concurs al pezevenghilor politicieni? De altfel mulțumim lui A. Rohrlich că ne-a pus în posesia unui document de cea mare importanță pentru noi spre a-l arăta țărănimii prostită de „oamenii lui Lupu“.

Perditor“.

Ca încheiere adăogăm: *In România legile sancționate, trebuiesc executate, nu discutate. Acel individ, sau popor, căruia nu-i convin legiurile noastre, să părăsească țara fără amănare. Iar slujba ii, — plătiți din contribuția cetățeanului român, chemați să respecte și să aplice corect și conștientios legile existente — care calcă legile, trebuiesc destituiți și pedepsiți cu asprime pentru călcarea jurământului depus: „că va respecta și aplica legile țării“.*

Totodată întrebăm pe I. P. S. S. Mitropolitul Moldovei dacă nu înțelege să intervină imediat pentru anularea permisiei date de un prefect

inconștient, care în loc să apere, cum are datoria, caracterul creștin al statului român, îl denaturează și ne insultă credința strămoșească permițând Jidanilor, în mod oficial, să lucreze Dumineca.

Să-ți fie rușine prefect jidovit, demn de disprețul tuturor creștinilor.

Cerem Mitropoliei Moldovei să intervină fără zăbavă pentru respectarea „*Repausului Duminecal*”.

„Infrățirea Românească.

Aniversarea a 10 ani dela înființarea Legiunii Române din Italia.

În 15 August 1928 s'a ținut în aula Universității din Cluj, congresul foștilor voluntari români din Italia sub președinția Dlui prof. univ. dela București Simeon Mândrescu.

Guvernul n'a dat nici un fel de reducere pe căile ferate foștilor voluntari din Italia, atunci când pentru credincioșii maghiari ai bisericii Unitare, cari au avut un congres, li s'a acordat 50% reducere pe calea ferată română. Ea, ce e mai mult autoritățile din Cluj, au împedecat intrarea în oraș, a voluntarilor țărani care au venit pe jos.

Partea de jos a aulei era, bine populată de congresiști. Dl Prof. Simeon Mândrescu a deschis congresul, arătând istoricul Legiunii și tot concursul primit dela Guvernul și dela Poporul Italian; salută pe cei prezenți și stabilește că Legiunea foștilor voluntari din Italia are datoria să repare anumitele greșeli făcute cu știință, sau fără știință, de guvernele române față de Poporul și față de guvernul Italian.

Secretarul de ședință Dr. Virgil Stan, citește telegramele ce urmează să fie trimise Inaltei Regențe, M. S. Regelui Italiei Prim-ministrului italian Dlui Benito Mussolini, fostului Ministru Orlando și Mareșalului Badoglio.

Secretarul de ședință Dr. Stan face un istoric al Legiunii și relevă activitatea Dlui Simeon Mândrescu pentru organizarea *Legiunii române din Italia*.

Congresul este salutat de Dl Prof. italian Bartoli și Dl Maior Turini, fostul comandant al lagărului de prizonieri din Citta-Ducale; de un student italian, de Dr. Valer Pop în numele Uniunii foștilor Voluntari; Dl Claudiu Popescu și Dr. Ion Rîșca spun amintiri din timpul organizației Legiunii. Cel din urmă este chemat la cuvânt, Dl Ștefan Peneș, care în numele foștilor gardiști salută congresul, căruia îi amintește că foștii voluntari au datoria să lupte și acum în timp de pace, ca în țara românească, Românul să fie stăpân și pe comerț, pe industrie și pe finanțe, căci altfel vom fi robi — noi Români, în România Mare.

După masă la orele 4 se continuă congresul. — Se alege comitetul de conducere în frunte cu Dl Simeon Mândrescu prof. univ. ca președinte.

Se vorbește despre organizarea Legiunii foștilor voluntari italieni, ca organizație aparte — pe comune, pe județe și pe întreaga țară.

Se va căuta să se apere nedreptățile comise în legătură cu reforma agrară, — dar numai după ce organizațiile vor fi terminate.

Se vor face toate preparativele pentru scoaterea unei gazete zilnice a Legiunii, neînregimentată vreunui partid politic, adunându-se abonamente și fonduri pentru ca apariția ziarului să fie asigurată. Se vorbește despre proximal congres, care se va ține anul viitor la Timișoara.

Legiunea foștilor voluntari italieni, va fi reprezentată printr'o delegație la Serbările de aniversare, ce se vor ține la 1 Dec. 1928 la Alba-Iulia.

Congresul se încheie.

Constatări. Contrar nădejzilor ce nutream, că toți foștii voluntari din Rusia, Italia, Franța și foștii gardiști formează o singură organizație puternică, care organizație urma să se desăvârșească, pentru a apăra drepturile foștilor voluntari de toate categoriile amintite, vedem spre durerea noastră, că se lucrează pentru o organizare separată — cu statute și gazetă separată.

„Infrățirea Românească” nu se poate bucura de acțiunea izolată a foștilor voluntari din Italia, pentru că știe că:

„Unde-i unul nu-i putere la nevoi și la durere;

Unde-s doi puterea crește și dușmanul nu sporește”!

Cronicar.

Toți acei domni abonați la Revista noastră, cari nu doresc ca numele lor să fie publicat la Poșta Administrației, printre acei abonați cari și-au achitat abonamentul, sunt rugați să binevoiască a ne comunica aceasta și noi le vom satisface această dorință confirmându-le plata prin chitanță și carte postală adresată personal.

Administrația Revistei

Un glas dela țară!

Cu cea mai mare speranță și în-suflețire am așteptat toată suflarea românească întregirea Daco-României pentru care au luptat atâtea generații dela moartea Voivodului Gelu până în zilele noastre.

Așteptam lege, cinste și omenie; muncă asiduă pe toate terenele, cultural, social, economic, sanitar; înstăpânirea Românilor pe toate averile țării, pentru care s'a vărsat atâtea sânge românesc și creștinesc; acapararea comerțului și industriei de Români și treptat românizarea orașelor din țara noastră, — nici într'un oraș din țară nu aflăm 10—15 comercianți și industriași români.

Și ce-am văzut de zece ani? Politicianismul scârbos și venal a dat drumul la toate lipitorile din țările vecine, să se așeze la noi, ca prin corupție să ne acapareze toate averiile, iar prin recunoașterea sectelor baptiste etc., să ne distrugă credința și legea care ne-a fost întotdeauna arma cea mai puternică de-a înfrânge toate vitregiile, cari au trecut peste tot cuprinsul locuit de Români. Până astăzi nici un guvern nu a lucrat românește, ci buzunărește. Tărâni-mea a lăsat-o neorganizată în știrea Dămnului, ca să-i sugă tot câștigul Jidovimea și jidoviții. Câtă scârbă ne produce aceasta când vedem că chiar și literatura ne-o demoralizează Jidanii fără nici un scrupul, atunci când ei au ajuns dictatori în mult iubita noastră țară. Nici un partid nu s'a interesat de binele obștesc, ci numai de partizani și partid. Și oare să ne mai mirăm de aceasta, și să mai așteptăm dela ei vr'un bine, când din toate partidele sunt oameni, ce-și dau aureola de conducători și s'au jidovit, primind a fi membri la Banca Marmorosch Blank, care ne gâtuie întregă avuția națională, și are scopul precis, de a ne distruge credința, legea și neamul, ca astfel să ne stăpânească Jidovimea.

Să știe toți aceștia că cuțitul ne-a ajuns la os și nu mai putem suporta tot jaful ce se face pe toate terenele în scumpa noastră Românie. Dar vedem că nu numai înainte, dar chiar și după război, conducători de-ai Sașilor, experți pe toate terenele, cutreieră satele lor, ținând prelegeri din toate ramurile economiei, până chiar și bucătăria la femei, luând contact încontinuu cu poporul lor. Dar partidele noastre, ce-au făcut? Absolut nimic decât au devenit venale, înfrățindu-se cu exploatorul, Jidanii, de-a face peste noapte milioane pe spatele țărânimii Române. La alegeri a mințit-o obraznic, numai să pri-

mească voturi, iar în urmă nici călcăele nu le-a mai văzut nimeni. Să o știe domnii noștri că prin procedura aceasta nu i-a destrăbălat precum le-a fost ținta, ci i-a făcut mai conștienți de sine, și la un signal creștin și adevărat românesc vor curăți țara noastră de venali și lipitori pe cum s'a curățit și grajdul lui

Augias.

Să o ia la cunoștință cu toată seriozitatea, deoarece voim cu toate puterile noastre sufletești și trupești, să fie țara a noastră, a Românilor, creștină și românească cu întreaga ei avuție.

I. T.

jud. Târnava-mare

In atenția dlui Senator al Moșilor, Dr. Amos Frâncu.

Primum:

Stimate Domnule Director,

În prețioasa revistă *Infrățirea Românească*, ce apare sub conducerea D-v. au avut loc totdeauna durerile Moșilor; unde Dv. prin cuvinte temeinice ați apărât cauza Moșilor dovedind opiniei publice nedreptățile făcute Moșilor cu Reforma Agrară, pentru care muncă nu suntem în stare să vă mulțămim. Dar veți rămâne pururea în sufletele noastre și minunatele articole publicate în *Revista Infrățirea Românească* vor trezi pentru totdeauna, în inima Moșilor, recunoștință.

Rugându-vă și de data aceasta să dați loc în coloanele revistei, următoarei scrisori, vă rog să primiți mulțămirile Moșilor:

Un nou Geșeft pentru Tischler Mor, din averea Statului Român.

La șapte-opt kilometri departe de comuna Răchițele se întind Munții Apuseni, care se țin de județul Bihor. Acești munți în întindere de zeci de mii de hectare au format proprietatea Episcopiei greco-catolice din Oradea-Mare, ca e avere a fost administrată de Centrala Domeniului Episcopesc din Beiuș, în frunte cu marele Român, Director Marian. Această proprietate, ași putea să spun, că era a tuturor Românilor, prin faptul că sutele de hectare de păduri care se da în exploatare de către Dl. Director Marian se da în mare parte Românilor. Iar venitele ce încurgeau din această bogăție a naturii au fost în mare parte date ca ajutor școlarilor români, care învățau la Vestitul Seminar din Beiuș, care Seminar s'a ridicat acum 100 de ani, de către credinciosul și binefăcătorul Episcop Vulcan.

Din aceste păduri subsemnatul cu mai mulți Români, asociați am cumpărat o mare cantitate de lemne uscate și căzături de vânt, prin contract încheiat la 5/IX 1919, cu nemuritorul Episcop Dumitru Radu, care a căzut victimă în senatul român, răpus de către mâna mârșavă jidovească.

Iar la urmă am putut cumpăra o

altă cantitate de pădure, cu contract încheiat la 23/VI 1923, lucrând până la expirarea contractului, unde subsemnatul am croit drumuri și am făcut nenumărate poduri, cu scopul că după ce vom transporta lemnele rupte și uscate, vom primi și stocul de pădure bună, pe lângă prețurile stabilite de experții Domeniului.

Să vedem cine este, după cum se simte, moștenitorul acestei păduri și al averii Episcopiei din Oradea-Mare. Este, după cum se vede, jupânul Tischler Mor. Se vede că el este orfanul de Răsboiu al Țării Românești, el este neobositul luptător din Garda Națională dela 1918, el este orfanul celor arși pe rug la Beliș, el este vestitul voluntar care a luptat la Mărășești și Tisa pentru întregirea Neamului Românesc.

Pentru acest puturos Jidan s'au dat codri Munților Apuseni, de i-a prefăcut în ruină și pârjol, și după ce a răpit zeci de mii de jugere de păduri din jurul satelor Răchițele și Rogojel, pe care le-a exploatat în mod fraudulos.

Trecem acum la altă pradă care-l așteaptă, din averea Statului Român, la o avere națională a județului Bihor.

Cum ajunge jupânul la pădurile Episcopiei gr. cat. din Oradea-mare, azi a statului Român, vreau prin scrisul meu de țaran Moș, cu patru clase primare, să arăt pe scurt. Și anume: făcându-se exproprierea întinderilor de păduri, care până la anul 1924 au format proprietatea Episcopiei din Oradea-mare, aducându-se hotărâri definitive, o mică parte de păduri din această proprietate a rămas Domeniului Episcopesc, loc destinat pentru Stăna de Vale, iar o mică parte a trecut ca pădure comunală pentru comunele din jurul Beiușului, iar o mare parte cu păduri de molid și brad a rămas în proprietatea statului, între care se cuprinde și pădurea din locurile numite Valea arsă, Valea firii, cari păduri subsemnatul le-am curățit de toate lemnele rupte și uscate,

până la anul 1924.

Dela anul 1924 m'am mai interesat despre această pădure știind că numai prin comuna noastră se poate transporta, dar ni s'a spus că pădurea formează proprietatea Statului și că nu se vinde, iar în toamna anului 1927, s'a vândut din această pădure, pe o întindere de circa 600 jugere, lemnele uscate și căzute; și cu durere țin să spun că am aflat că cumpărătorul acestor lemne este dl. Mauriciu, directorul de conducere alui Tischler Mor.

Iar în luna August a. c. am aflat din isvor sigur, că asupra celor 6—700 de jugere de pădure seculară molid care este numai la 7—8 kilometri de comuna noastră, se întocmește un plan de exploatare, care pădure în curând se va vinde de către Casa Pădurilor. După informațiunile pe care le-am aflu că jupânul ar fi în terminare cu exploatarea pădurii din valea arsă, din proprietatea lui Gh. Banfi și se spune, precum se poate crede, că jupânul ajutat fiind de persoane marcante din diferite partide ar fi și spus că aceste păduri deja sunt ale lui, și că el și la ordinul lui se face și planul de exploatare a acestei păduri, lucru care se poate crede, fără să ne gândim mult, văzând trecutul cu pădurile Moșilor, care au căzut pradă în crematorul jupânilor Galițieni.

Dar aflând despre aceasta ne mai pomenită îndrăzneală a jupânului, rog călduros Casa Pădurilor și în special pe Domnul Director dela Regiunea Silvică din Sighetul-Marmației, precum și pe Domnii, dela Casa Pădurilor din București, să fie așa de patrioți și de buni Români, și să considere mai mult o comună ca Răchițele cu 4—5 mii de suflete pur Români, care în vârful muntelui trăiesc numai din lucratul lemnului, decât pe un puturos Jidan ca Tischler Mor care până în prezent a exploatat zeci de mii de jugere de păduri, prin ce a ruinat și a îmbrăcat în zdrențe zeci de mii de Moși.

O astfel de faptă, dacă s'ar întâmpla ca jupânul să fie moștenitorul pădurilor Episcopicești și ale Statului Român, s'ar scandaliza Țara întreagă, și am credința că Domnii în ale căror mâni sunt încredințate astfel de treburi, vor simți că nu pentru aceea s'au expropriat pădurile Episcopiei din Oradea-Mare ca să se deie jupânului Tischler, ci pentru ca să fie ajutați Români. Am fi de răsul lumii când s'ar comite astfel de fapte.

Încât privește pentru Tischler, noi cei din Răchițele, văzând viclenia jupânului și văzând totodată și mi-

zeria care ne amenință dacă scăpăm pădurea, ne vom solidariza și vom răspunde Jidanului, dar nu pe placul lui, arătându-i că noi avem și răbdare mare, dar răsbunarea va fi mai mare.

Știu că Jidanul are multe milioane și multe persoane marcante care-l

ajută în mod mișeselec. Dar și noi Moții avem sprijinul bunilor Români care țin mai presus de toate viitorul neamului decât interesele jidovești.

Răchițele, la 20 August 1928.

Șuşman Todor
primar

Dela organizațiile arcăsești din Bucovina

Comunicat arcăselec.

Societățile arcăsești din Bucovina și din celelalte părți ale țării, întrunite în congres în ziua de 30 Iunie a. c. în Cernăuți pentru a desbata asupra felului de organizare și de propagandă culturală și sportivă prevăzut în noul Statut tip elaborat în deplină înțelegere de către delegații amânduror centre arcăsești, — au luat următoarele

Hotărîri:

1. Aprobă cu mici modificări noul Statut tip al cărui proiect a fost trimis spre studiere tuturor societăților arcăsești. Statutul aprobat de congres prevede:

A) *Organizarea internă* a societăților arcăsești în trei grupe: a) Corpul arcașilor, b) Grupa gospodarilor și c) Grupa gospodinelor și fetelor, putând însă funcționa numai Corpul arcașilor dacă celelalte grupe nu pot lua ființă.

B) *Organizarea externă* în: a) Comitete arcăsești județene compuse din delegații societăților arcăsești din județ și având un Birou permanent cu sediul stabil în capitala județului; b) Comitet arcăselec central compus din delegațiile birourilor județene, doi delegați de drept ai societății studentești „Dacia” din Cernăuți și din doi delegați de drept ai societății sportive „Dragoș Vodă” din Cernăuți. Comitetul arcăselec central va mai putea coopera cu membri și alte persoane al căror număr nu va fi mai mare decât o cincime din numărul celorlalți membri din comitet. Comitetul arcăselec central va avea un Birou permanent cu sediul stabil în Cernăuți.

2. Societățile arcăsești având la bază principii pur culturale și sportive exclud din sânul lor orice tendințe politice și vor lua măsuri pentru înlăturarea acelor dintre membri cari vor cerca să atragă societățile arcăsești în luptele politice.

3. Până la constituirea definitivă a comitetului arcăselec central, delegații de până acuma ai fostelor centre arcăsești vor pregăti și conduce lucrările de organizare a societăților arcăsești în baza noului Statut tip

și vor griji de redactarea și tipărirea Statutului și Regulamentului arcăselec.

4. Societățile arcăsești vor purta grijă de înființarea birourilor arcăsești județene cari apoi vor constitui comitetul arcăselec central.

5. Pentru orice lămurire este a se adresa la: *Biroul comitetului arcăselec central, Cernăuți, str. Regele Ferdinand No. 2.*

Pentru biroul comitetului arc. central:

Octav. Danileanu Val. Dugan

Copie

Onoratei societăți arcăsești.....

Fraților! M'am ținut de cuvânt și nu v'am părăsit nici o clipă până la urmă.

În ziua de 30 Iunie 1928, „Congresul societăților arcăsești” ținut la Cernăuți, a aprobat cu mici schimbări și adaosuri „Statutul arcăselec” adică temelia de organizare a societăților arcăsești. Proiectul aceluia statut îl aveți și Dv. și cuprinde *Partea I: Organizarea internă, Partea II: Organizarea externă și Partea III: Dispozițiuni finale.*

Statutul aprobat și regulamentul statutului se vor tipări curând și ar fi bine să veniți în ajutor la tipar, procurând pentru fiecare membru câte un exemplar și trimițând *chiar acum* jumătate din bani pe adresa: „Biroul Comitetului arcăselec central” în Cernăuți, str. Regele Ferdinand No. 2, unde se capătă orice informații de organizare.

Un exemplar va costa probabil 10 lei.

Fraților! Știu, că cu mare nerăbdare ați așteptat cuvântul meu.

Centrul arcăselec Dacian și cel Dornean, la cari au colaborat conducători și delegați din diferite societăți arcăsești, culturale și studentești, aceste centre, ale căror merite pentru societățile arcăsești și pentru înfrățirea Românilor de pretutindeni trebuiesc recunoscute, aceste centre nu mai există.

Acum este „Organizarea externă”

a societății, care le regulează toate. *Cetiți în gazete „Comunicatul arcăselec” dela congres.*

În această organizare, societățile arcăsești sunt și rămân independente; — *dară colaborează* una cu altă (și cu alte societăți culturale curat românești) — prin delegații societății atât în „Comitetul arcăselec județean” cât și în „Comitetul arcăselec central” în care este reprezentată și armata prin 2 membri de drept ai soc. sport. Dragoș Vodă din Cernăuți. *Nimeni nu are voie să atragă soc. arc. în luptele politice dintre frați.*

În aceste comitete, Dv. prin delegații societății Dv. aveți cuvântul și aveți a alege din mijlocul tuturor delegaților pe conducătorii „Biroului Comitetului arcăselec județean” și pe conducătorii „Biroului Comitetului arcăselec central” și aveți a cere socoteală acestor birouri, după cum și birourile au a vă cere socoteală Dv.

Treceți așadară fără întârziere la organizarea temeinică internă și externă a societății, căci ar fi păcat să rămâneți înapoi.

Aceste am ținut de cuviință să vi le spun ca fost delegat sau reprezentant al Dv. Acum nu mai sunt, fiindcă nu mai este de trebuință. Vă mulțumesc pentru încrederea, ce ați avut-o până acuma în mine și Vă zic din toată inima: Să trăiți. Să trăiască societățile arcăsești și *unirea arcăsească în legătură cu toți Românii de bine*, așa după cum foarte frumos spune ziarul „Universul”⁽¹⁾ din 21/XII 1926 și „Curentul”⁽²⁾ din 5 Iulie 1928.

Rădăuți la 17 Iulie 1928.

Valerian Dugan,
funcționar la Prefectura
Rădăuți, Bucovina

NU UITAȚI

a vă achita abonamentul
la timp

Pentru cititori!

Fiecare bun Român este dator să citească unul dintre ziarele de mai jos:

- „Apărarea Națională” — Iași.
- „Apărarea Națională” — Arad.
- „Solidaritatea Creștină” — Brăila.
- „Sentinela” — Focșani.
- „Buzduganul” — Buzău.
- „Svastica Bănățului” — Timișoara.
- „Chemarea” — Botoșani.
- „Facla Românească” — București.
- „Pământul Strămoșesc” — Iași.
- „Deșteptarea” — Huși.
- „Libertatea” — Orăștie.

¹⁾ d. C. Bacalbașa. ²⁾ d. N. Crainic.

Pentru opinia publică.

Aderentul nostru mai jos semnat, a trimis prefectului de Brașov Mateescu următoarea adresă, în urma refuzului verbal de a aproba ca Liga Apărării Naționale Creștine să-și facă propagandă, așa cum fac și alte organizațiuni politice.

Inreg. Pref. 634/1928.

Domnule Prefect.

Cu onoare Vă rog a-mi aproba ținerea de conferințe publice — cui vrea să mă asculte, — în comunele din jud. Brașov, în scop de propagandă și organizație în sensul Ligii Apărării Naționale Creștine. Sunt profesor secundar la Gimn. Dr. C. Angelescu din Cluj, născut în Țânțari jud. Brașov și având idei naționaliste doresc, conform convingerilor mele a fi în serviciul neamului și țării în județul din care mă trag, propagând naționalism integral, ordine și legalitate.

D-le Prefect Vă rog a judeca bine situația și a da dovadă de adevărat reprezentant al legalității. Eu nu Vă cer decât ceea ce conform legilor îmi compete: libera propagandă a ideilor ce aparțin unei organizațiuni politice existente. Nepermiterea acesteia ar fi egal cu călcarea legilor.

— Nu va fi de prisos d-le Prefect a Vă aminti că în Bucovina unde L. A. N. C. în propagandă a sa atinge neplăcut atâți indivizi, toți indezirabili nouă, în urma căreia chiar și

ordinea publică poate fi atinsă — încă nu s'a găsit prefect al guvernelor să se împotrivescă liberei propagandă ligiste. Mai amintesc d-le Prefect că L. A. N. C. este antidemocratul bolșevismului și chiar și al anarhismului și revoluționarismului unor partide. Iar ce privește interesul P. N. Liberal în favorul căruia ați fi dispus — dacă V'adeuceți aminte — a-mi da tot concursul pentru propagandă, l-ați servi negativ prin oprinderea opiniei noastre stricându-Vă înaintea opiniei publice într'un mod și măsură ce poate nici odată n'ați experimentat.

Ce mă privește Vă asigur că pentru nereguli nu veți avea motiv nici de-a Vă plânge, nici de-a mă avertiza.

Așa fiind rămân în așteptarea legală și favorabilă a prezentei cereri. Brașov.

Cu tot respectul

Nicolae Popa

prof. membru al L. A. N. C.

Nota Redacției. Această dreaptă cerere a fost de asemenea respinsă. Să nu creadă prefectul Mateescu că poate suprima crescândă impopularitate liberală oprind L. A. N. C. să-și propage adevărurile politice și naționale în județul Brașov. Dreptatea nației iese la lumina zilei măturând din cale toate meschinile calcule de politicieni!

INFORMAȚIUNI

In mod excepțional acest număr apare în 16 pagini, în loc de 12.

*

Un succes al nostru. Prin coloanele revistei noastre am atras atențiunea binevoitoare a d-lui ministru Lapedatu asupra incorectitudinilor arhitectului jidovit dl Giurgea din Ministerul Cultelor și Artelor.

Constatăm cu deosebită satisfacțiune, că intervenția noastră a fost încoronată de succes: din ordinul d-lui ministru Lapedatu, arhitectul D. Giurgea a fost suspendat din funcțiune și dat pe mâna parchetului — făcându-se vinovat de multiple incorectitudini.

Ținem să exprimăm pe această cale d-lui ministru Lapedatu mulțumirile noastre pentru înaltele simțăminte de cinste cu care servește înaltul post, ce deține.

Rectificare. În Nr. 19 din 1 August a. c., pag. 12 sub *Nota Redacției* s'a scris: că autorul corespondenței din Rodna-Veche apărută în Nr. 14 al acestei reviste, din 15 Maiu 1928 este dl avocat Dr. Iosif Tăpălagă din Rodna-Veche.

În urma reclamațiunii primite dela d-l Dr. Iosif Tăpălagă, constatăm că nu D-sa este autorul articolului numit.

Facem deci convenita rectificare.

De prezent nu putem stabili cine este autorul informațiunilor date, deoarece manuscrisul s'a pierdut.

*

Pentru național-țărăniști. „Lumina Satelor” Sibiu, str. Metropoliei 30 condusă de vrednicul preot I. Trifa în No. 8 din 1928 scrie următoarele despre adunarea Național-Țărăniștilor dela Iași:

„Zipstein, eroul... La adunarea

național-țărăniștii din Iași a luat cuvântul și Jidanul Zipstein din Basarabia, adresând dlui Maniu următoarele declarații: „*pun la dispoziția dvoastră, dle președinte Maniu, viața mea. Vreau însă să am ordinul expres al șefului meu (d. Maniu), ca să se știe că am murit în lupta pentru desrobirea neamului românesc*”.

Partidul național-țărăniștii mai bine s'ar lipsi de astfel de „eroi”. Ce caută Jidanii în acest partid al țărănilor?”

Mai departe ne aduce un exemplu, cum a fost pedepsit de justiția maghiară, un individ care și-a defaimat țara:

„*Pedepsit pentru că și-a defăimat țara.* Un scriitor ungar, reîntorcându-se în Ungaria după un lung exil prin străinătate, a fost pârît că și-a defăimat țara în străinătate scriind hule la adresa ei.

Tribunalul l-a condamnat la 7 ani muncă silnică și 15 milioane Lei pedeapsă.

Aspră pedeapsă; am putea lua și noi învăț dela Unguri că și la noi politicienii se întrec a ne huli țara în străinătate”.

*

Către scriitorii bisericesti.

— *Apel repetit.* —

După 4 ani de muncă încordată sunt aproape de a-mi termina operele:

1. *Lexicon Biblic, Bisericesc și Teologic* (cca 15 mii de articoli enciclopedici) în 2 volume,

2. *Galeria scriitorilor bisericesti* (cca 2000 autori).

Restul materialului de prelucrat, pentru ambele opere ar fi numai **datele biografice** ale unor scriitori bis. și în special ale celor moderni.

Dacă activitatea literară a acestora o pot găsi prin bibliografii și prin biblioteci, — nu le pot găsi însă datele biografice, relative la viața și la situația lor culturală și misionară. Acestea *trebuie să mile servească fiecare deosebit.*

Lipsa acestor informații, nu numai că îmi îngreunează situația, dar mă și împedecă chiar, întru terminarea cu succes și întru desăvârșirea acestor opere.

De aceea rog — **acum a 3-a oară** — pe toți m. l. scriitorii bisericesti, să bine-voiască, îndată ce vor lua știre de acest apel, a-mi trimete o scurtă *schiță biografică cu date asupra vieții lor* (d. p. când? unde s'au născut? Când? unde și ce au studiat? Calitatea funcțiunii actuale etc.), *precum și asupra activității lor literare, în domeniul teologiei, a pastorației și a vieții bisericesti.* (Ce au

scris? Când și unde au publicat? În volum ori prin reviste?)

Insuccesul acestui apel va justifica eventualele lipse și scăderi ce se vor observa, în acest punct, în operele ce le voi termina încurând.

Pr. D. Voniga
preot, — publicist
în Ghiroc (lângă Timișoara)

Cum răspund vechii noștri a-derenți la chemarea noastră, după Unirea s'a înfăptuit. Reproducem următoarea scrisoare adresată Dlui Profesor I. C. Cătuneanu:

COMITETUL L. A. N. C.
Organizat în com. Bârboși, jud. Turda.

Stimate Domnule Profesor!

„Cu mare bucurie am primit scrisoarea D-voastră. Am și hotărât în unanimitate înființarea organizației L. A. N. C.

„Declarăm, că intrăm membrii în susnumita organizație în perfectă cunoștință a idealului pentru care luptă L. A. N. C. fără a fi îndemnați de silă și fără interes personal, numai cu dorul de a lupta pentru mântuirea neamului Românesc și pentru a scăpa de pericolul jidovesc în care ne aflăm azi, neamul nostru românesc și țara noastră scumpă. Vom lupta cu credință către Țară și Rege. Vom fi gata, când glasul trimbiții va suna pe culmi și prin văi. A înviat Hristos, așa va învia și dreptatea Neamului Românesc.

„Avem și drapelul L. A. N. C. și suntem gata cu toții a lupta cu orice preț numai să scăpăm țara de pericolul jidovesc; de vom și muri, pentru dreptate, nu ne pasă.

„La revedere pe câmpul de bătălie.“

Bârboși.

Cu stimă:
Ioan Demian.

Studentii creștini ortodoxi de pretutindeni. În ziarul „Universul“ No. 187 din 15 Aug. 1928, cetim cu multă plăcere că studenții români dela universitatea Toulouse din Franța au inițiat și organizat „Asociațiunea generală a studenților creștini dela Universitatea din Toulouse“..

În această asociație pe lângă studenții Români au intrat și studenții Jugoslavi, Ruși, Greci și Lituani. — Asociațiunea voește să ridice o capelă ortodoxă în orașul Toulouse și spre acest scop cere ajutorul tuturor creștinilor din țările amintite. Ajutoarele fie bănești sau obiecte bisericesti se vor trimite pe adresa *Consulatului Român II. rue Rempart St. Etienne Toulouse.*

Felicităm cu căldură pe inițiatorii

Asociațiunii Studenților Creștini Ortodoxi și îndemnăm pe bunii Români să ajute — după putință, — ridicarea capelei în orașul Toulouse.

„Infrățirea Românească“ din sărăcia ei se înscrie cu 500 Lei. — Bani s'au trimis la adresa susnumită.

*

Aflând că depozitarul de ziare Gheorghe Micu, din Cluj, căruia i-am încredințat spre vânzare revista noastră, este în slujba ziarelor jidovite „Dimineața și Adevărul“ îi facem cunoscut pe această cale, că nu-i mai dăm în depozit spre vânzare „Infrățirea Românească“.

*

Adunările L. A. N. C. în Valea-Jiului. Suntem informați că Duminică în 9 Septembrie a. c. se va ține în comunele Lupeni și Vulcan, — două centre miniere importante din Valea-Jiului, județul Hunedoara — două mari adunări populare cu următorul program:

1. Combaterea Bolșevismului.
2. Combaterea acțiunii rothermeriste.
3. Îndemnarea Muncitorimii să se organizeze pe baze naționaliste și creștine.

La aceste adunări vor lua cuvântul însemnate personalități dela conducerea L. A. N. C.

Români de pretutindeni! Organizați-Vă din vreme, pentru ca evenimentele politice, — ori care ar fi ele — să Vă găsească, uniți, organizați și gata de luptă pentru Hristos, Rege și Națiune.

*

De ce atâta sollicitudine pentru cauza Leibovici, din partea dlui Iunian. Că prevenitul conte Barbu Ionescu, nu este altcineva decât Marcel Leibovici, despre a cărui carieră nebuloasă nu ne ocupăm, este sigur; că Bubi Sadoveanu i-a procurat prevenitului acte false prin care a indus în eroare o mulțime de autorități încă e sigur, pentru care fapt a și fost depus la parchet.

Ne întrebăm de ce marele avocat și celebrul jurisconsult Grigorie Iunian pledează pentru infirmarea mandatului de arestare a numitului falsificator de acte publice?

*

Celebrul Leib Nudelman croitorul din Telenești. Monitorul ritual, Dimineața, din 22 Iulie a. c. înregistrează o nostimă întâmplare(?) petrecută cu Leiba Nudelman croitorul, pe drumul ce duce dela Telenești la Chișinău. Numitul venea spre Chișinău într'o căruță însoțit de unul pe care nu-l cunoștea. Deodată, apar niște jandarmi, cari

fac o amănunțită perchiziție căruței, în care era Nudelman și găesc totun și țigări de contrabandă. În timpul perchiziției individul pe care Leiba nu-l cunoștea dispăre. Jandarmii l-au luat pe Nudelman și l-au depus la parchet.

I s'a aplicat iscusitului contrabandist o amendă de 56,000 Lei. S'a sbătut Leiba în dreapta și în stânga pela autorități să scape de amendă, dar nu i-a reușit.

Cineva l-a sfătuit să plece la București, unde poate amenda i se va anula. Zis și făcut. La București grație sprijinului dat de cineva, a răzbit cu o petiție până la cancelaria Inaltei Regențe (rectificare făcută de noi, ritualul organ, Dimineața, scrie simplu *regență* cu r mic). A fost primit în audiență de Prințul Regent *Nicolae*, care i-a ascultat cu atenție doleanțele impecabilului contrabandist, cu promisiunea de a i se face dreptate.

Restul îl reproducem din Dimineața: „Deocamdată, fiindcă petiționarul a rămas în Capitală fără lescae, prințul regent i-a dat o mie de lei ca să aibă de drum până la Chișinău“.

La chestia cu nostima întâmplare mai avem și noi comentariile noastre. Mai întâi nu credem în prezența personagiului necunoscut, asupra căruia aruncă Nudelman vinovăția contrabandei. Este o clasică apucătură jidovească de a găsi personajii fictive, când vrea fiul lui ludă să se desvinovățească.

Mai departe să ne slăbească numitul monitor cușer cu minciunile. Refuzăm a crede, că Inalta Regență a primit repede și degrabă pe un puturoș contrabandist jidan. Ne este viu în memorie atacul talmudic executat contra învățătorului Bodruga din Telenești, în care cu ferocitate talmudică a asvârlit și Leiba Nudelman porția lui de pietre, pentru că distinsul învățător în anul 1926 serba cu elevii săi cea mai mare zi națională, ziua de 10 Mai.

Delegații succesive de Moți, din țara lui Horia și Avram Iancu, conduși de tribunul Amos Frâncu au bătut drumul Bucureștilor, să-și caute drepturile lor milenare asupra muritorilor furați de banda Constantinescu-Tischler etc. Abia cu mare greutate una din delegații a fost primită de fericitul Rege Ferdinand I.... Au cheltuit ultimul ban câștigat cu sudoare... Nu, nu putem crede, că Nudelman a strecurat în mod fraudulos din paele rituale vre-un exemplar în cancelaria Inaltei Regențe, și că Prințul Regent i-ar fi oferit lui Leiba istorica mie de lei.

*